Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

◆ № 39 (539) ◆ Вівторок, 2 березня 1993 року ◆ Ціна 15 крб.

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА «ОСВІТА»

На розширеному засіданні колегії Міністерства освіти схвалено доопрацьований проект національної державної програми «Освіта», у якому враховано зауваження та пропозиції делегатів 1 з'їзду педагогічних працівників України. Нова програма спрямована на докорінне оновлення освіти незалежної України, піднесення її ролі в розвитку економіки та культури, примноження духовного потенціалу народу. За попередніми розрахунками, витрати на реалізацію програми складатимуть приблизно чверть щорічних бюджетних асигнувань на потреби освітянської галузі. Після погодження із зацікавленими міністерствами та комісіями Верховної Ради програму «Освіта» має затвердити Президент.

НА ЗНІМКАХ: Президент України покладає вінок до пам'ятника героям, які загинули за свободу і незалежність Угорщини; під час переговорів: Йожеф Анталл, Леонід Кравчук, Арпад Гьонц.

Фото автора.

БУДАПЕШТ: ПОПЕРЕДУ ВЕСНА

В останні зимові дні Президент України здійснив офіційний візит до Угорщини

В ході візиту до Угорської Республіки було підписано Спільне Комюніке, а також ряд угод: про співробітництво в галузі сільського господарства, про пункти пропуску через державний кордон, про спрощений порядок перетинання державного кордону громадянами, які проживають у прикордонних областях, про передачу і прийом осіб через спільний державний кордон. Остання регулює відносини щодо різного роду порушників і порушень, визначає ставлення до громадян третіх країн, які вдаються до порушень, має на меті покласти край незаконному перетину кордонів, передбачає санкції проти тих, хто залишається в даній країні понад дозволений термін.

(Закінчення на 2-й стор.).

Експрес-інформація

ПОСОЛ ТУРЕЧЧИНИ В КРИМУ

Вчора до Криму прибув Надзвичайний і Повноважний Посол Туреччини в Україні Аджар Гермен з дружиною. На залізничному вокзалі його зустрічали представник Ради Міністрів Криму, керівники Меджлісу кримськотатарського народу і Організації кримськотатарського національного руху. Основна мета візиту — знайомство з життям кримських татар. Гість побував у Сімферопольському університеті. Сьогодні відбудуться дві протокольні зустрічі в уряді та парламенті Криму.

«ЗЛАГОДА В ІМ'Я ВИЖИВАННЯ»

Це було гаслом з'їзду української екологічної асоціації «Зелений світ», що проходив 27—28 лютого в Києві. Обрано новий керівний склад асоціації. Головою став народний депутат України М. Коробко, його першим заступником — депутат Київради Ю. Самійленко.

СКОРБОТНИЙ ДЕНЬ КОРЮКІВКИ

Учора, 1 березня, у Корюківці (Чернігівщина) був день скорботи. Мешканці зібрались у центрі міста на мітинг-реквієм, щоб вшанувати пам'ять невинних жертв війни. П'ятдесят літ тому за наказом генерала Хойзінгера фашисти розправилися з 7000 жителів цього партизанського райцентру, не милуючи ні жінок, ні дітей.

Донбас: аналіз ситуації

Про «страйковий синдром» і ліквідований страйком

Нещодавні події у виробничому об'єднанні «Красноармійськвугілля», коли зупинилися три шахти, знову дали привід говорити про так званий «страйковий синдром», який не дає спокою і без того складному та вразливому суспільно-політичному життю Донбасу. Було схоже на те, що піднімається нова, третя за останні роки, могутня хвиля організованого шахтарського супротиву. Цього разу гірники «Красноармійськвугілля» виступили проти впорядкування заробітної плати згідно з прийнятими урядом відповідними директивами. І хоча нині майже половина шахтарського заробітку не підкріплюється реальною віддачею, вони стоять на тому, що на залишених їм ста тисячах карбованців місячного заробітку не прожити. Тоді що вже говорити про 5—10 тисяч карбованців для основного населення регіону?

У зв'язку з цим пригадався нещодавній приїзд на Донеччину Прем'єр-міністра Л. Кучми. Під час його зустрічі з директорським корпусом до мікрофона підійшов голова профкому однієї з шахт ВО «Павлоградвугілля» із сусідньої Дніпропетровської області. Він гнівно повідомив, що в їхньому об'єднанні затримали шахтарям зарплату за попередній місяць, а це, мовляв, може призвести до небажаних наслідків. Коли із залу запитали, яка ж там, у Павлограді, середньомісячна зарплата, профспілковий лідер делікатно промовчав. Відповідати довелося Прем'єру. Коли не помиляюся, сказав він, близько 120 тисяч. Далі підкреслив, що цілком справедливо, коли високі заробітки в тих, хто працює безпосередньо у вибої — з віддачею і ризиком. Але як-

(Закінчення на 6-й стор.).

УЧОРА відбулося розширене засідання колегії Генеральної прокуратури України, у якому окрім прокурорських працівників взяли участь перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець, члени окремих парламентських комісій, керівники правоохоронних відомств, навчальних юридичних закладів та інші. Вислухавши доповідь Генерального прокурора України Віктора Шишкіна, учасники засідання обговорили результати роботи прокуратури за минулий рік та заходи, які необхідно вжити для поліпшення цієї роботи.

НЕ МЕНШ ЯК 20 днів буде потрібно для того, щоб повернути в дію другий енергоблок Запорізької атомної станції — до такого висновку прийшли сьогодні ремонтники, які визначили причини збою у його роботі. Увечері 24 лютого енергоблок був розвантажений і відключений від мережі за заявкою через зниження ізоляції ланцюгів збудження електричного генератора. Згідно з міжнародною шкалою подій на АЕС ситуацію оцінено нульовим рівнем.

Читайте в номері

В наступному випуску

Закон України

Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні

Демарш Росгазпрому — буря в склянці води

Російські підприємства заборгували Україні 700 мільярдів рублів

Прем'єр-міністр України Л. Кучма провів свою чергову прес-конференцію. Вона була присвячена підсумкам його візиту до чотирьох країн Центральної Азії — Узбекистану, Казахстану, Киргизстану, Туркменистану.

Під час візиту було підписано ряд міждержавних та міжвідомчих угод — про торгово-економічне співробітництво, про неторговельні платежі, співробітництво між національними банками, у галузі транспорту, паливно-теплових ресурсів. Не обійшли сторони питання про поставку і участь України в освоєнні природних багатств цих країн. Як підкреслив Л. Кучма, політика поїздки зводилась до того, щоб відновити розірвані економічні зв'язки між країнами при обопільній зацікавленості.

Звичайно, на прес-конференції не обійшли увагою проблему енергоносіїв, зокрема поставок газу, адже маніпулюючи саме цим питанням Росгазпром загрожує перекрити кран газопроводу в Україну за несплату поставок.

Зауваживши, що питання поставки енергоносіїв мало місце під час поїздки до Центральної Азії, але воно було не основним, Л. Кучма наголосив, що це буря у склянці води. Адже з свого боку російські підприємства заборгували Україні близько 700 мільярдів рублів. Так що, хто кому не платить, слід ще розібратися. А мусолення цього питання — чистої води політиканство, яке вигідне певним колам у Росії. До речі, ідея торгівлі енергоносіями за світовими цінами вже не нова. На зорі перебудови її запровадили у торгівлі між країнами РЕВ. Ну, а що з цього вийшло, відомо. Економічний простір, утворений цими країнами, рухнув, як картковий будинок.

А взагалі, коли вже серйозно говорити про енергоносії, то треба об'єднувати зусилля. Огульно звинувачувати Росію в тому, що вона урізає поставки нафти не варто. Адже виробництво нафти там падає катастрофічно. Тож доцільно створити щось на зразок ОПЕК. Це питання, як сподівається Прем'єр-міністр, буде вирішено у Сургуті, на нараді керівників урядів колишніх республік СРСР, в тому числі і прибалтійських.

Але, якщо Росія наполягатиме на світових цінах у торгівлі з Україною, то це буде не що інше, як економічна блокада з її боку.

Зупинився Л. Кучма на деяких деталях своєї поїздки до Центральної Азії. Зокрема, у Казахстані йшла розмова про закупку 500 тисяч тонн зерна у борг майбутнього врожаю.

І ще одне. На прес-конференції у Прем'єр-міністра запитали про його ставлення до політичних партій. На думку Л. Кучми, всім політичним партіям варто піти на деякий час у відпустку і дати можливість працювати виконавчій владі. Що ж стосується його особисто то доки він займатиме крісло керівника уряду, у жодній із партій не числитиметься. Але як Прем'єр-міністр буде консультуватися з усіма партіями з проблем, які хвилюють уряд.

Леонід БРОВЧЕНКО.

У комісіях Верховної Ради України

Першого березня відбулося засідання **Комісії з питань діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування.** Його учасники обговорили концепцію підготовки законопроектів про вибори народних депутатів України та депутатів місцевих Рад, розглянули підготовлений робочою групою проект Закону про статус депутатів місцевих Рад народних депутатів, а також інші питання.

Члени **Комісії з питань народної освіти та науки** працювали над законопроектами про систему науково-технічної інформації та про захист інформації в автоматизованих системах. Було також розглянуто роботу Міністерства освіти по організації атестації закладів підвищення кваліфікації.

Проаналізувавши стан використання у минулому **році** фонду конверсії, **Комісія з питань оборони і державної безпеки** розглянула заходи щодо реалізації програми конверсії в нинішньому. В порядку контролю депутати заслухали інформацію Євгена Марчука про виконання законодавчих актів Службою безпеки України.

Проект постанови Верховної Ради про зміни і доповнення до Тимчасового регламенту засідань Верховної Ради України 12 скликання готували для розгляду на сесії **комісії мандатна і з питань депутатської етики та у питаннях законодавства і законності.**

Прес-центр Верховної Ради України.

БУДАПЕШТ: ПОПЕРЕДУ ВЕСНА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Таким чином, обидві держави, розширюючи і поглиблюючи взаємне співробітництво, створюють широкі можливості для співпраці своїх громадян, для розвитку ділових стосунків і на державному рівні, і серед бізнесменів. Але водночас кладуть край спробам внести хаос у спілкування двох країн і їх громадян.

За оцінкою міністра сільського господарства України Юрія Карасика, угода про співробітництво в галузі сільського господарства має великі перспективи і вигоду. В принципі, за кількісними показниками, Україна вирощує достатню кількість зернових навіть у неврожайні роки. Але суттєвим недоліком є якісний і дещо одноманітний склад наших зернових. Становище можна виправити саме співробітництвом з Угорщиною і іншими партнерами, збільшити виробництво кукурудзи, а також сої і інших білкових культур. **Природний білок** значно вигідніше і з усіх точок зору, в першу чергу з екологічної, краще одержувати, ніж хімічний. А що стосується кукурудзи, то тут угорська сторона готова надати насіння, гербіциди і технології для застосування нових методів на сотнях тисяч гектарів. Застосування нових видів насіння обіцяє різке підвищення врожайності, а грамотне використання гербіцидів дозволяє не засмічувати ними землю і економити чимало пального за рахунок менших клопотів з посівами. Розрахунки за такі поставки йтимуть від добавки до середніх врожаїв, отриманої завдяки застосуванню нових технологій.

— І водночас, що вкрай важливо, наші кадри опанують нові технології, бо через рік-другий ми в Харкові і Києві освоїмо виробництво своїх гербіцидів, — підкреслює Юрій Карасик.

Одним словом, міністр сільського господарства і продовольства України залишився цілком задоволений результатами роботи урядової делегації. На його думку, **Україна, змінивши структуру** посівів і, зокрема, зернових культур, зможе в найближчі роки продавати хліб іншим державам. Ну а якщо міністр сільського господарства і продовольства бачить такі перспективи, то це вже добрий знак.

УГОРСЬКИЙ ПРОГНОЗ

Стосунки Угорщини і України без перебільшення можна назвати виключно дружніми. Не останнє значення має те, що вони налічують по суті тисячу років, а також те, що угорські дипломати, коли світ ще співав дифірамби архітекторові перебудови (читай: розвалу) Горбачову, одними з найперших визначили, в якому напрямку розвиваються події в колишньому СРСР. Прем'єр-міністр Угорщини Йожеф Анталл вже 6 грудня 1991 року був з візитом у Києві. Тобто на другий день після того, як перший всенародно обраний Президент України приніс присягу. Розумному достатньо, як казали в таких випадках римляни. Щоб зрозуміти в даному разі, як в Угорщині ставляться до України, дружньої сусідньої держави, понад 160 тисяч громадян якої — угорці. До речі, керівники Угорщини в ході візиту Президента України не раз підкреслювали, що прийнятий Верховною Радою України Закон «Про національні меншини» є вельми досконалим і прогресивним, і що парламент Угорщини, готуючи законопроект з цих питань, бере його за взірець. Отож, певно, наша Верховна Рада заслуговує не огульної критики, а дещо іншої, бо є в неї **і цілком певні здобутки.** Інша справа, що комусь вигідно їх не бачити.

На офіційному обіді на честь Президента України Президент Угорської Республіки Арпад Гьонц особливо підкреслив: **«В сучасній складній міжнародній ситуації, коли на південних кордонах Угорщини йде війна (маються на увазі події в колишній Югославії — С. П.), для нас дуже заспокоюючим є те, що в Україні ми маємо такого сусіда, який здійснює конструктивну політику добросусідських зв'язків. Чудовим фактором виваженої, терпеливої політики керівництва України є те, що в такій багатонаціональній країні, на відміну від багатьох інших регіонів колишнього Радянського Союзу, панує мир і забезпечуються особисті і колективні права національних меншин».**

За такою повагою до політики України стоять конкретні справи, бо держави завжди охоче мають ділові стосунки з стабільним партнером. Процитую тільки один абзац із Спільного Комюніке керівників Угорщини і України:

«Сторони висловили спільну думку про те, що на засадах чинних угод необхідно поширювати торгово-економічні стосунки між двома державами шляхом послідовного забезпечення сприятливих умов для співробітництва між підприємствами і підприємцями обох країн. Сторони підтримують створення спільних підприємств, в тому числі у галузі машинобудування, електроніки, засобів зв'язку, агрохімії, переробки сільськогосподарської продукції. Сторони вважають важливим розробку, поряд з вже існуючими, нових проектів, звертаючи особливу увагу на співробітництво в науково-технічній та технологічній галузі».

ПЕРЕКУЄМО МЕЧІ...

Радянський народ жив гірше за всіх у Європі, зате радянські війська квартирували на всьому Сході континенту. В тому числі і в Угорщині. Скільки військових містечок, штабів, комунікацій набудовано тут, які мільярди вилітали на утримання колосальної кількості військ, що аж ніяк не користувалися симпатією у країнах перебування. Радянський солдат прийшов сюди як визволитель Європи від фашизму, але політики поступово й неухильно підривали його авторитет, «забувши» піти з сусідніх держав.

Тепер неподалік угорського міста Уймайор, на 150 гектарах землі, які займав полк Радянської Армії, заплановано створити реабілітаційний центр для дітей з України, які потерпіли від Чорнобильської катастрофи. Ініціативу тут проявив Надзвичайний і Повноважний посол України в Угорщині Дмитро Ткач, його підтримали українські і угорські підприємці, створюється фонд, діяльність якого направлена на утворення центру без витрат з боку держав.

ВЗАЄМНА ПІДТРИМКА

Прем'єр-міністр Угорщини Йожеф Анталл на прес-конференції підкреслив, що у всіх міжнародних організаціях, де Угорщина присутня, вона буде підтримувати Україну.

Президент України Леонід Кравчук зазначив, що Угорщина займає важливе місце в Європі, має значний дипломатичний досвід, вплив на потенційних інвесторів і тому її підтримка для нас важлива. Україна, в свою чергу, ініціюватиме створення Карпатського Єврорегіону, як частини системи загальноєвропейської безпеки. Президент Угорщини Арпад Гьонц, оцінюючи міжнародні пріоритети своєї країни, підкреслив: спільність з Україною для Угорщини найважливіша.

Можна, таким чином, відзначити, що Україна щиро прагне мати добрі стосунки з усіма сусідами. І на Сході, і на Заході, і на Півдні, і на Півночі. І зважена політика України неодмінно матиме позитивні результати. Мине певний час і місце України у Європейському і світовому співтоваристві цілком визначиться. І буде воно достойним.

Сергій ПРАВДЕНКО.

«КИЕВСКИЕ ВЕДОМОСТИ» ЯК НЕУХИЛЬНИЙ І ПОСЛІДОВНИЙ РОЗРОБНИК ЖАНРУ ПОЛІТИЧНОГО ДОНОСУ

В номері за 27 лютого Сергій Кичигін (Тойма), президент фірми «Довіра», яка є засновником і видавцем «Киевских ведомостей», взявся особисто роз'яснити народним депутатам України, яка у них газета. «Знают ли народные депутаты, какой у них голос?» — так називається це роз'яснення, в самій назві якого чітко проглядає жанр — політичний донос. Певно, саме цей жанр найбільш близький авторові і, віддамо належне, не лише назва, а й вся публікація цілком у цьому жанрі витримана.

Автор щедро роздає поради всім: і народним депутатам, і редколегії «Голосу України», і окремим журналістам. Спасибі йому за можливість помилуватися рідкісним витвором самовпевненості. Не будемо аналізувати цей донос, як не будемо аналізувати і використаних у ньому вихоплених з контексту цитат. Скажемо лише, що у «Голосі України» бувають різні публікації. Вдалі і не дуже. І точки зору в них висловлюються різні. Комусь позиція даного автора до вподоби, комусь — ні. Назва нашої газети зобов'язує представляти весь спектр суспільних думок і настроїв. Не стверджуємо, що завжди вдається це робити бездоганно. Але й не збираємося зважати на доноси, вміщені у газеті, яка, схоже, вирішила зачіпати і повчати якомога більше видань і на цьому робити собі рекламу. Просто фіксуємо: є й така газетна продукція. Продовжуйте, панове! Тим більше, що жанр, яким користуєтесь, давно вами освоєний.

Відділ реклами «Голосу України».

ПАЛЬНЕ — ТІЛЬКИ ДЛЯ СУСПІЛЬНИХ ПОТРЕБ

У зв'язку з вкрай напруженим становищем, яке склалося в Україні з ресурсами нафтопродуктів, Кабінет Міністрів зобов'язав Раду Міністрів Республіка Крим, обласні, Київську та Севастопольську міські державні адміністрації з 1 по 31 березня 1993 року направляти 80 відсотків автомобільного бензину і дизельного палива споживачам сільського господарства і 20 відсотків — для життєзабезпечення міст і селищ міського типу, заборонивши продаж пального власникам індивідуального автотранспорту.

Міністерству внутрішніх справ, Держкомнафтогазу доручено встановити суворий контроль за виконанням цього розпорядження.

Прес-служба Кабінету Міністрів України.

МАФІЮ ПЕРЕМОГТИ МОЖНА

Останнім часом проблема існування мафіозних структур набула широкого відображення у засобах масової інформації. У МВС України створено спеціалізовану службу — Головне управління по боротьбі з організованою злочинністю.

Наш співрозмовник — міністр внутрішніх справ України, генерал-полковник Андрій Володимирович Василишин.

— Андрію Володимировичу, що ви можете сказати про результати боротьби з організованою злочинністю?

— Багато зустрічаюсь з людьми, і вони, як правило, розмову зі мною починають саме з цього. Розповісти є що. Тільки в минулому році органи внутрішніх справ виявили 600 організованих злочинних угруповань, на 378 з них кримінальні справи вже направили до суду, заарештували 1040 злочинців. Тільки ними вчинено близько чотирьох з половиною тисяч злочинів, у тому числі 53 вбивства, 324 розбійні напади і пограбування. Вони звинувачуються у більш ніж 500 випадках рекету, 310 розкраданнях у великих розмірах, 275 випадках хабарництва та понад 1,3 тисячі крадіжок у великих розмірах.

У членів організованих злочинних угруповань вилучено 624 одиниці вогнепальної зброї, в тому числі два гранатомети, сім кулеметів, 27 автоматів, 99 пістолетів, 30 карабінів, а також 20 тисяч патронів, понад 1400 гранат, майже 1300 всіляких вибухових пристроїв. Як бачите, саме такою постає перед нашим суспільством організована злочинність — жорстока, знахабніла і озброєна, як то кажуть, до зубів.

— Про підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю люди мало що знають. Будь ласка, кілька слів про цю службу.

— Ідея створення спеціалізованих підрозділів для боротьби з організованою злочинною діяльністю була реалізована кілька років тому. Саме життя повернуло нас до розв'язання цього питання. Ще працюючи начальником УВС міста Києва, разом з колегами бачив, що на фронті двобою зі злочинністю з'явилися криміногенні об'єднання нового типу. Вони мали значні зв'язки і достатньо міцну матеріальну базу, створювали кооперативні підприємства, не цураючись при цьому і незаконної діяльності. Саме тоді ми при управлінні карного розшуку УВС Києва і створили перші підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю. Вже значно пізніше МВС колишнього СРСР пішло шляхом створення міжрегіональних головних управлінь по боротьбі з організованою злочинністю. Україні виділили додаткові штати — тисячу одиниць. Москва наполягала, щоб ці сили були сконцентровані лише в чотирьох регіонах — Дніпропетровську, Донецьку, Львові та Києві — і при цьому обслуговували всю територію України. Не знаю, чого тут було більше — занепокоєності боротьбою із злочинністю чи спроби навіть в умовах розпаду СРСР мати свої структури в Україні, Білорусі, Казахстані та інших республіках нинішнього СНД.

Природно, з цим ми не могли погодитися і наполягли на тому, щоб щойно створені підрозділи були підпорядковані Міністерству внутрішніх справ України, через що і сам термін «міжрегіональне управління» перестав сьогодні відповідати дійсності.

— Андрію Володимировичу, Верховна Рада України готує Закон «Про боротьбу з організованою злочинною діяльністю». То що ж таке організована злочинність у нашому суспільстві?

— Сьогодні відзначається різке загострення криміногенної ситуації. Особливу небезпеку для держави становлять організовані форми злочинної діяльності суспільно небезпечних елементів з розподілом ролей і людей, що мають доступ до сфери господарювання, фінансів, часом займають високі посади і завдають значної шкоди народногосподарському комплексу, тобто нам з вами.

Поняття організованої злочинності визначено в законопроекті про боротьбу з нею. У ньому сказано: організована злочинна діяльність — це стійка система навмисних протиправних дій злочинних угруповань для вилучення незаконних прибутків у вигляді промислу або досягнення іншої корисливої мети. Стан справ свідчить, що злочинці намагаються якомога глибше проникнути в легальні господарчі структури, одержати неконтрольовані державою значні прибутки.

Останнім часом особливо небезпечні тенденції спостерігаються у кредитно-фінансовій системі, яка виявилася зовсім незахищеною. Системи розрахунків тут не налагоджено, не забезпечено перевірку й дублювання платежів. Наведу свіжий приклад. В Івано-Франківській області викрито організовану злочинну групу, очолювану директором одного з виробничо-комерційних підприємств Т. Встановлено, що Т., будучи ініціатором створення у місті Надвірна семи приватних підприємств, якими керували його близькі родичі, за підробленим листом від імені директора одного з банків міста Севастополя та фіктивним банківським дорученням (авізо) здійснив операцію нібито з перерахування 1 млрд. 660 млн. карбованців з розрахункового рахунку названого банку на рахунки цих приватних підприємств у Надвірнянському відділенні акціонерного комерційного агропромбанку «Україна». Перераховану таким чином суму грошей як виплату заробітної плати працівникам створених приватних підприємств привласнив Т.

Аналогічним чином злочинці викрали десятки й сотні мільйонів з окремих комерційних банків Києва, Донецька, Дніпропетровська, Одеси...

— Андрію Володимировичу, громадськість непокоять повідомлення про розкрадання національного багатства України, насамперед цінної та стратегічної сировини. Як тут захищені інтереси держави?

— Справді, сьогодні багатомільярдних збитків економіці України завдають розкрадання й контрабанда кольорових і рідкісноземельних металів та іншої стратегічної сировини. Органи внутрішніх справ попередили незаконне вивезення більш як двох тисяч тонн кольорових металів.

У Запоріжжі, наприклад, знешкоджено організовану злочинну групу з восьми чоловік, основним напрямом діяльності якої було розкрадання кольорових і рідкісноземельних металів та їх контрабанда в інші країни. Злочинців затримали на гарячому під час викрадення на одному з заводів понад двох тонн міді. Встановлено, що раніше вони вже викрали з різних запорізьких підприємств 26 тонн кольорових металів, які планували вивезти до Латвії, а звідти до Німеччини для продажу по 1800—2000 доларів за тонну. А в Миколаєві затримали злочинну групу, яка з Південнотурбінного заводу викрала для подальшої реалізації за кордон 10,3 тонни титану. Це — непоодинокі приклади. Думаю, в першу чергу на самих підприємствах України повинен діяти чіткий контроль за матеріальними цінностями, відповідальність господарських керівників має бути посилена. Бо те, що зникає з заводу, — знайти потім важче.

Люди не без підстав говорять про зростання корупції, хабарництва. Ось приклад. У Дніпропетровську злочинне співтовариство, маскуючись під малі підприємства і кооперативи, монополізувало закупівлю імпортного штучного хутра в Україні та збувало його за цінами в 10—12 разів вищими. Без хабарів тут не обійшлося.

У грудні минулого року затримали завідувачів Орджонікідзенським і Фрунзенським райфінвідділами Харкова. Вони за хабарі на загальну суму понад 570 тисяч карбованців сприяли укладенню фіктивних страхових угод акціонерним товариством «Українсько-Сибірська страхова компанія», від якого комерсанти намагалися одержати за рахунок місцевого бюджету прибуток у розмірі 36 мільйонів карбованців.

У Миколаєві під час одержання 105 тисяч карбованців хабара за надання 10-мільйонного кредиту Єреванському благодійному фонду «Айб-Бен-Гім» арештовано директора Миколаївського філіалу Київського народного банку.

Постає питання: як боротися не з окремими актами, а з явищем, контролювати всіх, хто причетний до «живих» грошей? Та ми фізично не охопимо такий загал. Як бути? Хабар — справа інтимна, якщо хочете. Коли один хоче дати, а другий — взяти, як тут довести, що саме мало місце? Отож робота наша зовсім не проста.

— Організована злочинність, до того ж, набуває яскраво вираженого міждержавного характеру. Наркотики, валюта, цінності перетинають кордони...

— У листопаді минулого року в Києві відбулася чергова нарада міністрів внутрішніх справ країн ближнього зарубіжжя. Підписано двосторонні угоди про співробітництво та взаємодію в боротьбі з незаконним оборотом наркотичних засобів, а також щодо розкриття злочинів, розшуку й затримання злочинців. МВС України на сьогодні уклало 20 угод про боротьбу із злочинністю, в тому числі з організованою, з країнами як ближнього, так і дальнього зарубіжжя. Є вже й результати такого співробітництва. З допомогою польських колег виявили підпільну фабрику, що друкувала фальшиві купони.

На 61-му конгресі Інтерполу Україну було прийнято до цієї Міжнародної організації кримінальної поліції. Тепер маємо широку міжнародну інформацію про злочинний світ і його методи.

Сьогодні в МВС України формується новий структурний підрозділ — Національне центральне бюро Інтерполу в Україні. Отже, і до боротьби з міжнародною злочинністю ми тепер готові.

— Чи вважаєте ви, що рівень служби, яка бореться з організованою злочинністю, відповідає поставленим перед нею вимогам?

— Якщо казати що повною мірою, то ні. Проблем вистачає. І вжитих нами заходів явно недостатньо. Ми це добре розуміємо.

Перш за все недостатня кількість сил і законів, що працюють у цьому стратегічному напрямі, не повною мірою відповідає цій справі і професійний рівень кадрів, бракує серйозних наукових розробок цієї проблеми і відповідного законодавства. Все це значно знижує кінцеві результати.

Тому тільки за два останні місяці ми двічі розглядали на колегії питання змінення підрозділів по боротьбі з організованою злочинною діяльністю. Чітко визначили завдання і функції цієї служби. Насамперед вона зорієнтована на посилення захисту економіки і споживчого ринку України, особливо в таких галузях, як енергоресурси, кредитно-фінансова система, комерційні структури. Прийнято рішення збільшити вдвічі штат її співробітників. Сюди набиратимемо в першу чергу досвідчені, професійно грамотні кадри з інших служб, спеціалістів банків, кредитно-фінансової системи. Звичайно, цим людям необхідно буде створити відповідні умови для праці: виділити приміщення, забезпечити спеціальною технікою, транспортом, розв'язати квартирні питання. Сподіваємося тут на підтримку Кабінету міністрів й Президента. Хотів би через газету звернутися і до представників Президента в областях, щоб нам посприяли у становленні служби на місцях.

Для підготовки спеціалістів уже в цьому році передбачено відкрити в деяких навчальних закладах МВС України спеціальні факультети з підготовки кадрів для цієї відповідальної ділянки.

Плануємо створити підрозділи «ОЗ» (боротьби з організованою злочинністю) на транспорті, де вчиняють великі розкрадання вантажів та інші небезпечні злочини.

А в апаратах карного розшуку створюємо практичні підрозділи для розкриття тяжких групових злочинів. Зауважу, що, зміцнюючи взаємодію з оперативними службами Міністерства внутрішніх справ, налагоджуємо також співробітництво з іншими правоохоронними органами, насамперед із Службою безпеки та Генеральною прокуратурою України.

Ми підвищили статус керівника служби «ОЗ» до заступника міністра, в областях ця служба підпорядковуватиметься тільки начальнику УВС. На ці підрозділи працюватимуть спеціальні слідчі апарати, які ні від кого не залежатимуть. По суті, створено таку організаційну й практичну структуру, завдяки якій будь-які місцеві органи державної влади або її представники не зможуть впливати на роботу служби або втручатися в неї.

Разом з цим пошук шляхів посилення боротьби зі злочинністю триває. Над цим працюють всі служби міністерства. Структуру Міністерства внутрішніх справ приведено у відповідність із Законом України «Про міліцію». Створено служби кримінальної міліції, громадської безпеки, транспортної міліції, державної автомобільної інспекції, міліції охорони, спеціальної міліції.

Тепер ми працюємо над створенням нової служби — дорожньої міліції, яка посилить боротьбу зі злочинністю на шляхах України. Якщо ДАІ стежить за дотриманням правил дорожнього руху, то новостворена служба міліції повинна покласти край злочинності на дорогах нашої держави. Першочергове її завдання — боротьба з тією частиною злочинного світу, що вийшла для здійснення своїх протизаконних намірів, як кажуть, на великий шлях, тобто для пограбування водіїв та пасажирів тощо. Служба ця буде мобільною і, безумовно, діятиме в тісному контакті з ДАІ. Нещодавно в апараті міністерства і в обласних управліннях створили також службу внутрішньої безпеки, на яку покладено завдання стежити за чистотою наших міліцейських лав. Адже не секрет, що і в нашому середовищі трапляються порушення закону, присяги, службового обов'язку.

Гадаю, діяльність новоутворених підрозділів дасть свої наслідки, і криміногенна ситуація в Україні значно поліпшиться.

— Андрію Володимировичу, чи можна реально розраховувати, що організована злочинність буде потіснена уже найближчим часом?

— Користуючись нагодою, скажу, що ми сподіваємося на підтримку в нашій нелегкій справі з боку засобів масової інформації. Це велика сила. Як кажуть, четверта влада. До слів цієї влади прислухається народ і робить свої висновки.

За вдачею я оптиміст. За роки служби в органах внутрішніх справ багато чого дізнався про людей, які в них працюють. Знаю їх відданість обов'язку й народові України. Та сьогодні цього мало. Нам слід різко підвищити професійну підготовку кадрів, наші люди мають бути добре обізнані з економікою, бачити прогалини в законодавстві, якими можуть скористатися нечесні люди. Це — складно. Але — треба.

Маю сказати й таке: якщо з правоохоронними органами об'єднають зусилля державні структури, громадські організації, політичні партії, всі чесні громадяни України, організована злочинність не встоїть. І в нашому загальному домі буде порядок. Він повинен бути, іншого шляху немає.

Інтерв'ю вів
Станіслав КОЛДУНЕНКО.
Фото Олександра НАУМОВА.

Продиктовано в номер

БУДЕ ХЛІБ — ВИЖИВЕМО

Про це йшлося у Хмельницькому на обласній нараді глав районних держадміністрацій, начальників райуправлінь сільського господарства, директорів РТП, голів колгоспів і радгоспів з питань проведення посівної. Ця нарада показала, що президентська адміністрація на місцях готується виконати держзамовлення по виробництву сільгосппродукції на 1993 рік. Область придбала через комерційні структури паливно-мастильних матеріалів більше, ніж одержала через централізовані поставки.

Того ж дня у Тернополі на колегії облдержадміністрації також розглядалися питання готовності до весняно-польових робіт. В області створено 72 пересувних пости, які надаватимуть практичну допомогу у ремонті техніки. Обласне управління нафтопродуктами вже перевело у Росію 800 мільйонів карбованців, крім того, область отримує пальне через одне з малих підприємств. Тож є надія, що до виходу в поле колгоспи будуть забезпечені нафтопродуктами. 6 березня у Тернополі відбудеться нарада керівників всіх аграрних формувань області.

УКРАЇНЦІ ЗБЕРУТЬСЯ У ЛІСІ?

Працівник міськвиконкому Севастополя Олександр Данутвшвілі повідомив голові оргкомітету міського конгресу українців Юрію Тимощуку, що йому необхідно подати всі документи, які передбачається прийняти на конгресі, голові севастопольського комітету «Фронта национального спасения», народному депутату Республіки Крим і Севастопольської міськради Олександру Круглову. Останній і має вирішити питання проведення даного конгресу, запланованого на 28 березня.

До речі, останнім часом Круглов погрожував, що приміщення театру, де планують зібратися учасники конгресу, буде оточене «российскими патриотами», заявив, що «мы пойдем на все и подключим к этому все имеющиеся в Севастополе патриотические силы».

У зв'язку з таким перебігом подій Ю. Тимощук зробив заяву для преси, у якій говориться: «коли влада і місцеві шовіністи зроблять неможливим проведення конгресу українців, яких, до речі, у Севастополі налічується близько 100 тисяч, то оргкомітет змушений буде провести конгрес у одному з лісових масивів Севастополя».

ЛІТЕРАТУРНИЙ ДЕСАНТ НА ФЛОТІ

У Севастополі 26—28 лютого перебувала група російських письменників — головний редактор «Литературной России» Е. Романов, головний редактор газети «День» О. Проханов, члени правління Спілки письменників Росії Г. Калюжний і С. Журавльов, а також Петро Проскурін, Ігор Шафаревич та інші. Вони побували на кораблях і у військових частинах Чорноморського флоту, зустрілися з деякими його керівниками, членами Офіцерських зборів ЧФ.

28 лютого з ініціативи голови Севастопольського комітету «Фронта национального спасения» О. Круглова на площі була організована зустріч письменників з жителями міста. Прийшли приблизно 200 чоловік. Коли представник влади попросив літераторів зібратися десь у приміщенні, Круглов заявив: «Ми не підкоряємося окупаційним властям. Це — територія Росії і ми підкоряємося лише Росії». А Дмитро Балашов сказав: «Радіо і телебачення захоплені ворогами народу... У Туреччині вже готуються воєнні десанти для захоплення Криму, уже є ідея створення турецької монархії в Криму. Загине Росія і загине Крим, а, значить, і Україна. Тому що коли ці ідіоти-рухівці доб'ються свого, вони одержать війну з Туреччиною, Угорщиною і Польщею...».

Висловлювалися і інші.

Рівень! Світовий!

БЕЗ ПРОБЛЕМ

перевезе ваш вантаж компанія «Українські повітряні поставки»

Причому у будь-який населений пункт земної кулі та ще й з гарантією виконати замовлення за дві доби. Привчена до нашого ненав'язливого сервісу, якось і не повірила, що щось подібне можливе зараз, коли ми обходимося вже без будь-яких послуг.

З'ясувалося, справді: компанія «Українські повітряні поставки», що розташувалася на проспекті Перемоги, 14, взяла на себе турботи за перевезення посилок, пакетів, пакетиків, різноманітних вантажів у різні країни світу.

Ви вже пробували відправити посилку з Київського поштамту, скажімо, за океан? І не треба, бо мені довелося це робити: кількагодинне стояння в черзі, а потім кількамісячне гадання: одержав адресат посилку чи ні...

А тут не тільки миттєве оформлення необхідних документів, адже компанія бере на себе і клопоти, пов'язані з митним контролем аеропорту Бориспіль, а ще й за дві доби підтвердження того, що вантаж доставлено адресату.

Починалося ж усе з доставки посилок з гуманітарною допомогою, які надходили з Німеччини. Добродії з цієї країни дуже швидко з'ясували, що їхні дари не завжди потрапляють за призначенням. Тому й вирішили надсилати їх за конкретними адресами. А переконавшись, що посилки розкрадають у дорозі, вирішили знайти собі партнера, який би убезпечив від цієї неприємності. Так була створена компанія «Українські повітряні поставки».

Так напрацьовувався досвід, створювалася схема. Коли компанія трохи зміцніла, взялася за доставку вантажів з Києва. З'явилися нові надійні партнери за кордоном.

Крім Авіаліній України, Ер Юкрейн Інтернешнл, з «Українськими повітряними поставками» співробітничають Королівські Голландські Авіалінії, фірми «Каміно Інтернешнл транспорт інкорпорейдид» (США), Аеросі компані (ФРН).

— Що ж нині возять за кордон? — цікавлюся у директора компанії Анатолія Юсова.

— Важко навіть перелічити. Адже співробітництво України з світом розширюється. Ми починали з доставок невеликих пакетів і посилок, а зараз перевозимо вантажі тоннами. Підприємства, приміром, прагнуть продавати свою продукцію в інші країни. Значить, потенційним покупцям слід показати зразки. Отож, вони й користуються нашими послугами.

Що продають? Шкіряні вироби, взуття, одяг, електроніку, вимірювальні прилади, фотоапарати, оптику, штучні алмази. Недавно доставили до Франції холодильник виробництва Васильківського заводу Київської області. Кажуть, аналогів йому у світі немає. Якщо контракти з цими підприємствами будуть підписані, то вони стануть нашими постійними клієнтами.

Крім того, ми приймаємо і приватні відправлення, в тому числі й від громадян, що виїжджають на постійне місце проживання.

Незважаючи на те, що оплата за послуги здійснюється вільно конвертованою валютою, кількість замовників у компанії не зменшується. Адже вартість послуг може внести післяплатою за згодою, звичайно і той, кому адресується вантаж. Тобто компанія надає послуги ніби в кредит. Цікаво, що жодного разу її ніхто ще не обманув.

Звичайно, це для клієнта подібні послуги обходяться без проблем. Невеликому колективу «Українських повітряних поставок» доводиться добряче для цього крутитися. Але ніхто не нарікає, бо результати свідчать: свою нішу в ринку компанія вже зайняла.

Валентина ПИСАНСЬКА.

ПІДЙОМ В ЕПОХУ СПАДУ

Щось новеньке

Першу в нашій державі електронну портативну друкарську машинку «Лілея» створили конструктори виробничого об'єднання «Друкмаш». У березні нинішнього року новинку поставлять на конвеєр, і за три квартали виготовлять 6 тисяч штук, а в 1994 році — всі 30 тисяч.

У нас у крові сидить звичка лаяти все своє, вітчизняне. А ось «Лілею» ніхто ганити не наважиться. Цей електронний витвір має власну пам'ять, підключившись до персонального комп'ютера, може передавати готовий текст з корпункту відразу в редакцію, як за кордоном. А за знанням мов може успішно конкурувати із зарубіжними аналогами: крім української, її пелюстковий літероносій може друкувати російською, білоруською, латинською, казахською, узбецькою, чеською і словацькою. В перспективі навчиться азербайджанської, литовської, латиської та інших мов.

— Ми орієнтуємося не лише на українського споживача, — говорить директор «Друкмашу» Микола Малет. — Будемо постачати «Лілею» в країни СНД. Конкурувати у далекому зарубіжжі зможемо, на жаль, поки що за рахунок значного здешевлення своєї продукції — недостатня якість комплектуючих частин.

Дивно, що, незважаючи на загальний спад виробництва, тут умудряються створювати новинки. Перехід на випуск електронних машинок замість традиційної електромеханічної «Ятрані» поставив неабиякі проблеми перед підприємством. Адже досі воно мало електромеханічний напрям. Люди роками набували досвіду, їздили навчатися за кордон. А тепер хоч скорочуй колектив наполовину — в електроніці механізмів мало. Чільне місце посідають плати і мікросхеми.

На «Друкмаші» пішли іншим шляхом — взялися до виготовлення складної електромеханічної техніки та інструменту. Заступник генерального директора з науки, начальник СКБ Анатолій Грабенко показав у дії мініатюрну електропилку, якій нема аналогів в Україні. Розміром, як звичайна праска, а пиляє дошку товщиною 60 міліметрів, деревостружкову плиту — 30 і метал — 10.

Окрім того, спільно з японською фірмою підприємство планує налагодити у себе випуск електричної швацької машинки, яка виконуватиме аж 16 операцій. А уряд ніби обіцяв виділити на це валюту.

Багато ще цікавинок розроблено на підприємстві. І не така вже страшна ця економічна криза. Адже можемо, коли захочемо.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Кікбоксинг

МІЛЬЙОН І КВИТОК ДО ПАРИЖА

Матч «зірок», поєдинок сторіччя — так називали зустріч кікбоксерів збірної світу і «Славутича» (Україна), яка, без перебільшень, з великим успіхом пройшла в Київському палаці спорту і завершилася перемогою господарів — 10:4.

А починалося це яскраве дводенне свято ще в п'ятницю, коли в Будинку кіно зібралися шанувальники спорту і мистецтва на зустріч з багаторазовим чемпіоном світу з карате, «зіркою» екрану з Голлівуда Бобом Уоллом. То було щире і приємне для всіх спілкування, яке завершилося переглядом фрагментів фільмів за участю шановного гостя і, звичайно, щедре роздавання автографів і спільне фотографування з кіноактором.

Головні ж події відбувалися в суботу. Зранку на презентації команд-учасниць у тому ж Будинку кіно «по заслугам» дісталося насамперед журналістам. Їм вручили премії і відзнаки за популяризацію кікбоксингу. До речі, дипломом лауреата від Всеєвразійської федерації кікбоксингу відзначено й «Голос України».

Ну, а кульмінацією великого і яскравого свята спорту були події на рингу і навколо нього.

Зустріч відкрили учасники рейтингових поєдинків. У першому бою киянин Віктор Аксютін (вага 60 кг) не дав ніяких шансів Лоренсові Міреа зі США. А потім сталася подія не зовсім зрозуміла. У кікбоксингу, як відомо, існують нічиї. Так от, Едуард Белоусов з Мінська, чемпіон СНД серед професіоналів (67 кг), і його опонент Клінтон Мерчант (ПАР) набрали в п'яти раундах однакову кількість очок. Але арбітри чомусь переможцем назвали гостя.

Гірку пілюлю підсолодив киянин, чемпіон Європи серед професіоналів за версією WAKO-PRO Валерій Хоруженко, який красиво взяв гору над чемпіоном континенту за версією ISKA Террі Лекаром Пентієром з Франції.

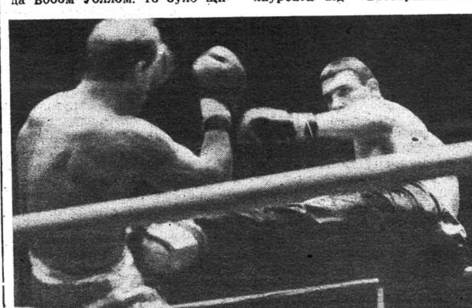
Окрім рейтингових поєдинків, були двобої й за титули. Аскар Мажанов з Казахстану в зустрічі за звання чемпіона Азії у восьмому раунді надіслав у нокаут Джеронімо Бая з Філіппін (54 кг). Лише трохи більше раунду потрібно було москвичеві Сергієві Кисельову (64 кг) для перемоги нокаутом над Дені Массарі (Франція) в бою за звання чемпіона світу за версією ISKA.

А от Олег Зінов'єв з Донецька (62 кг) в аналогічному поєдинку через травму змушений був поступитися Хектору Пене (США).

Головною подією для болільників, безперечно, був рейтинговий бій їхнього улюбленця, чемпіона світу серед професіоналів ISKA, київського геркулеса Віталія Кличка (понад 91 кг) з чемпіоном Австралії серед професіоналів Грантом Баркером. Український богатир провів зустріч у блискучому стилі і в третьому раунді надіслав свого приголомшеного суперника в нокаут. Спеціальне журі назвало цей бій найкращим, а Віталій Кличко за перемогу отримав мільйон карбованців. Французьке посольство в Україні нагородило його ще й квитком на літак до Парижа і в зворотньому напрямку.

Нарешті, нагадаємо про тих, хто подарував нам це свято: комерційно - консультативний центр «Славутич» (генеральний директор Богдан Губський), Всеукраїнська рада кікбоксингу (президент Андрій Чистов), а ще група спонсорів: адвокатська компанія БІ.АЙ.ЕМ (Ізраїль, США, Україна), «Динамо-Атлантік» (США, Україна), «Київприватбанк», НВАТ «Біопром», СП «Інтернешнл» (Австралія, Україна), НП «Інкомсервіс», торговий дім «Вема» та інші.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Ще мить і арбітри зафіксують упевнену перемогу киянина Віталія Кличка (праворуч).
Фото Сергія П'ЯТЕРИКОВА.

ТАКЕ ОСЬ КІНО

Вперше в Україні на кінофакультеті Київського театрального інституту ім. Карпенка-Карого читаються лекції з кіноавторського права. Предмет унікальний, знавців його можна перелічити на пальцях однієї руки. Самої інституції авторського права на аудіовізуальну продукцію в СРСР практично не існувало. Бернську конвенцію Союз зігнорував, Женевську ніби й підписав, але «забув» внести відповідні зміни до свого законодавства. Так, досі нема визначення, кого вважати власником зробленого фільму: державу, кіностудію, творче об'єднання, фінансиста чи знімальну групу. Не розроблено і системи охорони авторського права.

Щоправда, вітчизняний проект закону ніби готовий, але коли його ухвалять — невідомо.

Що почім

27 серпня минулого року, в День кіно, український кінематограф влаштував власний похорон з траурним мітингом і навіть «організував винос тіла в білих капцях». А тепер ось знову ожив — кажуть держава виділяє 2 мільярди карбованців. Зважаючи на інфляцію, їх вистачить фільмів на десять. Та поки не буде кому опікуватися, щоб зроблені фільми доходили до екранів, їздили на фестивалі, нарешті давали якийсь прибуток від прокату — ці гроші кинуті на вітер. Системи, коли приватний бізнес зацікавлений вкладати свій капітал у кіно, не маємо, а такої професії, як кінопродюсер — тим паче.

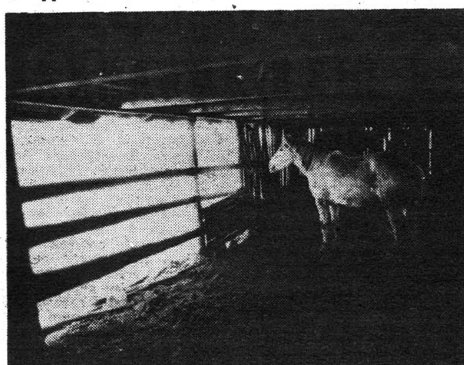
Власне, кінофакультет робить першу спробу підготувати саме кінопродюсерів, а не «організаторів виробництва кіно». Хоча, чи є сенс за таких умов викладати право студентам?

— Це треба починати терміново. Тим паче, що курс розповідає не про нашу недосконалу, нерозроблену систему, а про те, як це питання вирішується за кордоном, про міжнародну систему охорони кіноавторського права. Сподіваюсь, коли мої студенти випускатимуться, потрібні закони існуватимуть і у нас, — говорить викладач Зураб Топурія.

В Японії студентів вчать не на існуючих моделях, а на розробках, які побачать світ одночасно з випуском студентів. Різниця тільки в тому, що в Японії ніхто не сумнівається, що така система освіти раптом підсуне свиню. А у нас, на жаль, дуже сумніваються.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Ракурс

ВИРУЧАЙ, КОНЮ!

Питання про участь коней у весняних польових роботах було спеціально винесене на порядок денний засідання правління сільгосппідприємства «Мир» Онуфріївського району Кіровоградщини. Причина — нестача пального. Тож на поміч кожній тракторній бригаді буде надано по чотири пари коней.

А в багатьох селах Рівненщини — те саме. У Володимирецькому районі є колгоспи, що мають по 100—150 коней. У радгоспі «Жовтневий» Зарічненського району трудиться п'ятдесят «кінських сил», а індивідуальні власники мають коней ще більше. Отже, на трактор надійся, а коня запрягай.

За повідомленнями наших власкорів.

Фото Михайла САЧКА.

Тільки цифри

ВІД ЧОГО ВМИРАЄМО

Міністерство статистики України завершило попередню розробку даних про причини смертності в республіці за 1992 рік. Якщо всього померло 696679 осіб (104% по відношенню до кількості померлих в попередньому, 1991, році), то з них від хвороб системи кровообігу — 359776 (103%), новоутворень — 105924 (100,8%), хвороб органів дихання — 38480 (99,3%), хвороб органів травлення — 18971 (106,2%), інфекційних і паразитарних хвороб — 6803 особи (106%). Значно (на 9,2%) зросла кількість нещасних випадків, вбивств, самогубств та інших зовнішніх дій, що призвело до смерті 66604 осіб, зокрема здійснено 11715 самогубств (109% проти 1991 року), померло через отруєння алкоголем 7938 чоловік (124,1%), було вбито 5845 осіб (129,4%).

Коротко

ПРО ЯДЕРНУ ЗБРОЮ

Українська партія Справедливості звернулася до Президента України та Верховної Ради з відкритим листом, у якому мова йде про ядерну зброю України. У листі говориться, що ядерний потенціал України відповідає її національним інтересам і тому його знищувати треба не негайно, а поступово, до рівня необхідної оборони. Ядерна зброя отримана Україною у спадщину — говориться у листі — була у концепції ядерного стримування Росії, отже, її повне знищення не на користь самій Росії. До того ж, Україна не може знищувати зброю без отримання гарантій ядерної безпеки. А дати її можуть лише всі ядерні держави: потрібно створити колективну систему безпеки. Підписання угоди про знищення ядерної зброї України проходило без участі самої України, що привело до приниження її гідності — вважає Рада партії.

ЛІНОЛЕУМ — ТОВАР ДЕФІЦИТНИЙ

Луцький картонно-руберойдовий завод відомий тим, що випускає руберойд, який користується великим попитом не тільки на Україні, а й далеко за її межами. А зараз великий інтерес виник у споживача до лінолеуму, який почали випускати на цьому підприємстві. Збудований новий цех, потужність якого — 3 мільйони квадратних метрів лінолеуму на рік. За своїм рисунком він нагадує паркет, випускається з м'якою основою та міцною плівкою, що створює своєрідний привабливий колорит. Спеціалісти заводу вважають, що їхній лінолеум не поступається імпортним зразкам. Як кажуть, поживемо-побачимо.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ПОГОДА

2—3 березня в Україні буде без опадів, лише сьогодні вдень у північних областях подекуди невеликий сніг, вночі і вранці подекуди туман, паморозь, на дорогах ожеледиця. Вітер східний, 5—10 метрів на секунду. Температура вдень від 4 градусів морозу до 1 тепла, в Криму і Закарпатті 2—7 градусів тепла, вночі 7—13, при проясненнях подекуди 14—19 градусів морозу.

По Київській області сьогодні вдень подекуди невеликий сніг, на дорогах ожеледиця. Вітер східний, 5—10 метрів на секунду. Температура від 4 градусів морозу до 1 тепла.

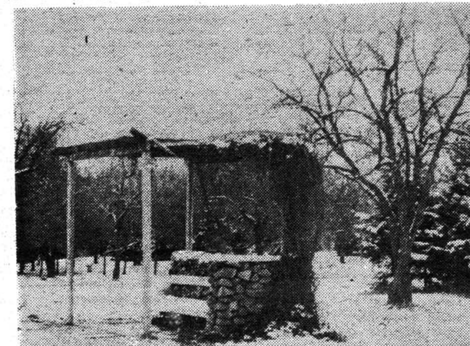

Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

Пост ДАІ

СТЕРЕЖІТЬСЯ, АВТОМОБІЛІ

Державтоінспекція разом з карним розшуком та іншими службами міліції здійснила операцію з попередження правопорушень та злочинів на автошляхах. Протягом двох тижнів виявлено понад 5 тисяч випадків експлуатації транспорту без номерних знаків. 2300 фактів невідповідності державних знаків і номерів основних вузлів реєстраційним документам. Затримано 690 водіїв, що керували транспортом, маючи при собі підробні документи. Окрім того, за цей час виявлено попереджено понад 230 тисяч порушень правил дорожнього руху, у тому числі майже 11 тисяч випадків керування у нетверезому стані.

Під час операції затримано 845 злочинців, зокрема 210 викрадачів автотранспорту. Повернуто власникам понад 220 транспортних засобів, розшукано 84 водія, які зникли після скоєння дорожньо-транспортних пригод.

В Черкасах працівники Державтоінспекції Бараниченко і Походун затримали викрадену автомашину «Татра». Злочинці намагалися вивезти на ній викрадені будівельні матеріали.

В Чернігівській області затримано трьох викрадачів автомобіля «Жигулі». Усі вони — раніше судимі, мали на своєму рахунку ще 5 викрадених автомобілів, грабували сільські магазини. Триває розслідування.

Працівники ДАІ Львівської області під час огляду автомашини виявили малокаліберну гвинтівку і мисливську рушницю. Державтоінспектори Хмельниччини поповнили трофеї міліції пістолетом Макарова з патронами, що їх вилучили у трьох мешканців Житомира. Водій автомобіля «ВАЗ-2107» під час перевірки показав чужі документи. Херсонські автоінспектори цим зацікавилися і небезпідставно — водій мав з собою револьвер італійського виробництва і 3 ножі.

Владислав ГРОМОВ.

«СУЛА» НА МАРШРУТІ

Наша газета вже повідомляла, що на лубенському заводі «Агрореммаш» за короткий час створено принципово новий автомобіль «швидкої допомоги». Минуло кілька тижнів після презентації експериментального зразка урядові України, обласній держадміністрації, а спеціалізована «Сула» вже вийшла на маршрут у рідному місті: її передано медпрацівникам станції «швидкої допомоги». Не за горами і серійний випуск нових машин і що важливо, практично усі компонуючі до неї надходитимуть із промислових підприємств України.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Знай наших!

ДИТЯЧИЙ САДОК ДЛЯ ДОРОСЛИХ

Не всі дорослі, а тим паче городяни, бачили хоч раз у житті справжні українські обряди. Ну, хіба що — на концерті під час виступу фольклорного ансамблю. Чи на ВДНГ, якщо вибиралися. Тому свято проводів зими у дитячому садку № 9 Ватутінського району Києва зібрало чимало батьків, будівельників, та й просто перехожих, що завертали сюди, почувши музику і спів.

189 дітей з усіх груп, окрім найменшеньких, вийшли на двір святкувати масляну. Спочатку вітав їх ляльковий театр, а потім раптом з-за рогу почулися пісні, і дітлахи побачили циганок, Бабу Ягу, Чахлика Невмирущого, Зиму, Весну, та ще багато кого. (Жоден із співробітників дитячого садка того дня не лишився без діла). Та й діти не були просто глядачами — брали участь у змаганнях, прохали Зиму помиритися з Весною. А потім із сусіднього 721 садка прийшли козаки, і свято об'єдналося.

Таких костюмів, певно, не бачив ніхто з дорослих, що прийшли на свято. Звідки ж усе це взялося у звичайному «дитячому закладі № 9 Ватутінського району м. Києва», як написано на табличці?

— А ми самі пошили, — каже завідуюча Марія Зуб. — І ляльок самі наробили. У нас же на Троєщині театрів немає, то де ж іще діти таке побачать. А треба ж, щоб знали... У мене кожна група має свою назву: «українська», «лозова», «петриківська». І кожна відповідно оформлена. Ото поживли діти рік, наприклад, в «лозовій» — переходять на наступний у «петриківську», і так далі. Ми взагалі дуже добре відкрилися, бо ви ж знаєте, що нині навіть за гроші не завжди купиш. А я так роблю — не дає мені, наприклад, «Дитячий світ» ляльок — їду на фабрику до директора: «Де написано, що ви не маєте мені іграшок дати?» Те ж саме з продуктами. Якщо все по нормі давати — дитина ж навіть всього не з'їсть. У мене кожного дня — фрукти. Ото їду на роботу — апельсини продають. То я — на базу: «І нам давайте!» Бо ж зараз на ті зарплати спробуй-но прогодувати дитину...

Возять до Марії Марксівни «на стажування» молодих завідуючих садками, щоб побачили, як можна на ті ж самі гроші і садок обладнати, і діті прогодувати. Та й перевірок тут ніхто не боїться — дивіться, у нас все гаразд. І знову хочеться сказати — от би й скрізь так...

Катерина ВОРОНЕНКО.

Зверніть увагу

ГЕРБІЦИДИ Є. НЕБАГАТО — ТА СВОЄ

Не встигли ми розповісти про унікальний самородок з Дніпродзержинська, себто про Придніпровський хімічний завод, конверсія якого воістину обіцяє Україні золоті гори (див. «ГУ» від 15 січня ц. р.), як з цього, вчорашнього військового, комплексу надійшло нове повідомлення — багатообіцяюче для трудівників села.

Раніше гербіциди ми купляли за «бугром» за валюту. Тепер такої розкоші дозволити собі не можемо. Зате можемо, заявив генеральний директор Придніпровського хімзаводу Юрій Коровін, налагодити виробництво власних гербіцидів.

До початку весняних польових робіт завод планує виготовити 500—600 тонн продукції. Багато це чи мало? Рахуйте самі — двох-трьох кілограмів достатньо, щоб знищити бур'яни на гектарі посівів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

ПРО «СТРАЙКОВИЙ СИНДРОМ» І ЛІКВІДОВАНИЙ СТРАЙКОМ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

що «великі» гроші людина отримує лише за належність до вугільної промисловості? Скажімо, секретар-друкарка одержує 60 тисяч або тітці Мані, яка видає шахтарям лампи, хоч вона й непогана людина, покладено 86 тисяч карбованців.

Прем'єр ще раз підкреслив, що від своєї політики уряд не має наміру відступати. І майже відразу, ніби за чиєюсь командою-вказівкою, застрайкували шахтарі Димитрового, Родинського, Красноармійська. Але організованого тривалого страйку цього разу не вийшло. До супротиву не поспішали приєднатися гірники інших вугільних підприємств області, хоча на словах ніби й солідаризувалися з вимогами страйкарів. Та й майже весь трудовий Донбас якось холодно поставився до цієї лютневої акції — людей уже просто засмикала соціальна нервозність. А багато хто знову вдався до, здавалось, назавжди похованої категоричності: «Шахтарі тягнуть ковдру на себе!» І людей за обставин, що склалися сьогодні, неважко зрозуміти...

Відсутність належної підтримки з боку своїх колег-шахтарів, населення Донеччини, певно, і змусило шахтарів «Красноармійськвугілля» тимчасово припинити страйк. Та є цьому ще одна причина — ще до вчора такий монолітний шахтарський рух дав тріщини зсередини. А почалася ця неприємна і досить повчальна історія незадовго до страйку... Таке враження, що на шахтах Димитрового навіть з насолодою роздавали своїм опонентам зуботичини та навішували собак на шию, чи то пак, ярлики: члени робітничого (страйкового) комітету називали прибічників незалежної профспілки гірників «замаскованими штрейкбрехерами».

Ось і спробуй розберися, де в цій каші «права», а де «ліва» сторона. Навіть не віриться, що три роки тому тут першими в області оголосили війну «білому партійному дому». На головному майдані міста цілодобово тривав мітинг, чулися радісні вигуки. Очі тих, що зібралися довкола, блищали, кулаки солідарно стискалися від одного нагадування через мікрофон прізвищ своїх лідерів. Але так уже повелося в нас, що коли оголошують війну палацам, чомусь згорають халупи. А палаци як стояли, так і стоять, тільки господарі в них інші...

Коли восени минулого року гірники Донецька оголосили про наміри почати попереджувальний страйк на знак протесту проти спроби Верховної Ради прийняти закон про локаут, один з керівників міжрегіонального об'єднання незалежної профспілки гірників Микола Волинець на запитання, чи підтримають, на його думку, димитровці донеччан — коротко відповів: «Навряд». І не помилився. Гірники Димитрового цього разу не стали кидатися у вогонь нелегких наших буднів. І не тому, що горою стояли за локаут. Ні, звичайно. Причина в іншому — під ноги лідерів робітничого руху вже тоді кинули чвари та розбрат. Якщо не знайшли спільної мови вчорашні друзі-нерозлийвода голова ради профспілки трудового колективу ВО «Красноармійськвугілля» Іван Волков та лідер НПГ України Олександр Мриль, то що вже казати про рядових членів робітничого страйкового комітету?

Справа навіть дійшла до суду й прокуратури. Поштовхом до позову стала ревізія фінансової діяльності робітничого страйкового комітету. Адже їхню громадську роботу оплачували трудові колективи шахт, де за ними зберегли заробіток, усі пільги, якими користуються підземні робітники. Навіть нічні та «копитні» виплачували справно. Але й цього їм виявилося замало. Було прохання: у колективних договорах підприємств на 1992 рік передбачити додаткові суми для матеріальної підтримки активістів — захисників інтересів гірників. І останні погодилися — страйкому було виділено близько 200 тисяч карбованців. Та відважна п'ятірка лідерів розправилася з цією сумою мало не за квартал.

Цим, власне, й була викликана ревізія. Вона й засвідчила, що члени страйкому живуть «на широку ногу», часто гостюють у Києві, де мешкають обов'язково в престижному готелі «Москва» разом з народними депутатами України. Мовляв, ми теж народом обрані. Крамоли в цьому, ясна річ, немає, якби не одна обставина: пиятика, приїзди до столиці з рідними забирали у активістів зі страйкому весь вільний час. Тож чи слід дивуватися ревізійним актам, що на витрачену ними солідну суму не було жодних пояснювальних документів...

Але й це ще не все. Офіційні папери засвідчили, що хвацькі хлопці зі страйкому невідомо куди поділи десять тисяч карбованців, що свого часу надійшли до Димитрового із Заярського ліспромгоспу як допомога страйкарям. А звинуватили у вчиненому своїх колишніх товаришів — лідерів незалежної профспілки гірників. Ті, звісно, подали позов до суду на колег по шахтарському руху. І виграли справу. Але заплямованими залишилися обидві сторони. І мало кого тут, схоже, вже непокоїть, що вся наша економіка — край прірви, а вугільна галузь Донеччини найближче до неї опинилася; що нині майже половина шахтарського заробітку не підкріплюється реальною віддачею; що лідери робітничого руху «потішають» публіку, забувши, що трудові колективи не для того делегували їх, аби вони з'ясували стосунки між собою. Їх бурхливу енергію варто спрямувати у вибої. А туди вже не хочеться...

Далі, як і слід було чекати, кризова ситуація на шахтарському олімпі Димитрового набула логічного завершення. Наприкінці січня цього року на конференції колективу трудящих ВО «Красноармійськвугілля», що налічує майже 36 тисяч чоловік, робітничий (страйковий) комітет було розпущено. Роботу голови ради представників трудових колективів об'єднання І. Волкова визнано незадовільною. Подальше існування РПТК, вирішили делегати, недоцільне.

Тут можна було б і крапку поставити. Адже страйкомівцям сказали «Геть!» принаймні на шахтах ВО «Красноармійськвугілля», та ставимо тривожні три крапки, бо з ліквідацією страйкомів тут не стало спокійніше. Право на лідерство у робітничому русі оперативно перехопили у своїх надійних товаришів, а опісля — непримиренних опонентів, ватажки незалежних профспілок. Перші скомпрометували себе вчора, другі намагаються укріпити свої позиції у шахтарському русі сьогодні. Але обрали той же небезпечний шлях — страйк. Сьогодні весь Донбас чекає можливої дати поновлення шахтарського страйку. До чого все це може призвести, ще раз нагадав під час свого нещодавнього робочого візиту на Донеччину Президент України Леонід Кравчук: «Якщо страйк відбудеться, якщо шахтарі підуть на такий крок, це означатиме кінець державі, її економіці, її незалежності. Коли, знаючи про це, вони будуть тиснути і вимагати, отже — відповідь одна: вони свідомо йдуть на руйнацію. А від цього ніхто не виграє...»

Чи усвідомлюють це лідери шахтарського страйкового руху, покаже найближчий час.

Юрій ДОЦЕНКО, Олександр ВИННИЧЕНКО.

Красноармійськ — Донецьк.

ШАХТАРІ НЕ ЗАЛЯГЛИ

На заклик організаторів попереджувального страйку відгукнулися не всі колективи «Красноармійськвугілля». Працювали шахти «Краснолиманська», «Родинська», «Красноармійськ-Західна», не працювали на вугільних підприємствах Димитрового, де сильна позиція Незалежних профспілок гірників. Отже, в шахтарському русі поглиблюється розкол. Втім, лідери незалежних і офіційних профспілок все ж збираються оголосити безстроковий страйк через три тижні, якщо уряд не піде їм назустріч.

СОПУ

Газета «Голос України» опублікувала 20 лютого матеріали надзвичайної наради орендарів і підприємців України. Друкуємо повідомлення про заходи по створенню Української національної асамблеї підприємництва.

Спілка орендарів і підприємців України, Східно-Європейське об'єднання підприємців, Українська конфедерація підприємців, Конгрес ділових кіл України, Спілка кооператорів і підприємців України, Спілка будівельників України, Асоціація комерційних туристських організацій України, Біржова спілка України та інші об'єднання підприємців 29 березня 1993 року проводять І Всеукраїнський з'їзд з метою створення Української національної асамблеї підприємництва.

Відповідна Заява керівників громадських об'єднань підприємців України надрукована в газеті «Голос України» 16 лютого ц. р.

До участі у І-му Всеукраїнському з'їзді підприємців запрошуються підприємці та їх громадські об'єднання, господарські утворення підприємців, орендарів, фермерів, кооператорів, представники владних структур; іноземні громадяни, бізнесмени, представники української діаспори.

Участь у з'їзді просимо підтвердити заявкою до 10 березня ц. р. за формою, що додається.

Адреса оргкомітету: 252010, м. Київ-10, вул. Суворова, 19-А, тел. 290-59-65, факс 294-77-10.

ОРГКОМІТЕТ.

ЗАЯВКА

на участь у І-му Всеукраїнському з'їзді підприємців, м. Київ, 29 березня 1993 року

Просимо внести до складу учасників 1-го Всеукраїнського з'їзду підприємців представників ____________

____________ (підприємство, організація, установа)

за таким списком (прізвище, ім'я, по батькові, посада):

1. ____________
2. ____________
3. ____________

Потреба у готелі з ______ по ______ 1993 р.

Компенсація витрат на проведення з'їзду у сумі 50,0 тис. крб. з кожного учасника сплачена на р/р 1609141 у Печерському відділенні УСБ м. Києва, МФО 322090 СОПУ.

Платіжне доручення № ______ від « ___ » ______ 1993 р.

м. п. Керівник ______ підпис

Головний бухгалтер ______ підпис

АНКЕТА

підприємства (організації, установи) — учасника І-го Всеукраїнського з'їзду підприємців, м. Київ, березень 1993 р.

Область ____________

назва підприємства (організації, установи) ____________

Чисельність працюючих ____________

Профіль діяльності ____________

Адреса ____________

Керівник ____________

Телефон, факс ____________

Членство у громадських об'єднаннях підприємців ____________

____

м. п. Керівник ______ підпис

З пошти

...А ДІТИ ЩОДНЯ ПРОСЯТЬ ЇСТИ

Хочу розказати вам, як живуть сьогодні багатодітні сім'ї. У мене шестеро дітей, три хлопчики і три дівчинки. Найстаршому 23 роки, найменшенькій — 3. Колись казали: діти — це багатство, а що тепер? У мене безперервного стажу 25 років, у чоловіка — 30. Він працює майстром цеху, якого, по суті, вже немає; я — шліфувальниця там же, а син заточувальник. Але всі ми без роботи, хоч і ходимо туди справно щоранку на сьому годину. Роботи немає. Платять нам то по 900 купонів, то по 2300. А нам щодня потрібно чотири хлібини та хоч би два літри молока, а заплатити за квартиру, дитячий садок, купити щось потрібно... Ми жебраки, бо нічого в нас немає. Картоплі немає, цукру немає, а діти щодня хочуть їсти.

«Добрі» люди називають нас голодранцями, питають, навіщо я їх народила. Я й сама тепер цьому не рада, та хто ж думав, що таке страшне життя буде. Плачу щоночі, чуючи, як в животах бурчить від голоду, і зі страхом думаю, що вже світає, почнеться день, і діти знову проситимуть їсти. Прийшли на роботу 4 січня, нас відправили додому до 10-го. Я запитую у директора, коли ж буде зарплата, а він відповідає, що на заводі немає грошей. А чим же мені дітей годувати?

У мене нікого з рідні немає, мама померла, і я прошу, щоб вона забрала мене до себе. Напевне, такі сім'ї, як моя, зайві на цьому світі, і в час загального дефіциту і дорожнечі нам ліпше піти з цього світу, щоб не плутатись під ногами і не заважати жити багатим. Я вчила своїх дітей завжди працювати, ми ніколи не пристосовувалися до обставин, а працювали стільки, скільки треба було. Тепер у нас відібрали таку можливість.

Валентина ЄВДОКИМОВА.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНУ СЛУЖБУ В УКРАЇНІ

Цей Закон визначає статус державної контрольно-ревізійної служби в Україні, її функції та правові основи діяльності.

Розділ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Структура державної контрольно-ревізійної служби

Державна контрольно-ревізійна служба складається з Головного контрольно-ревізійного управління України, контрольно-ревізійних управлінь в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі, контрольно-ревізійних підрозділів (відділів, груп) в районах, містах і районах у містах.

Стаття 2. Головні завдання державної контрольно-ревізійної служби

Головним завданням державної контрольно-ревізійної служби є здійснення державного контролю за витрачанням коштів і матеріальних цінностей, їх збереженням, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і звітності в міністерствах, відомствах, державних комітетах, державних фондах, бюджетних установах, а також на підприємствах і в організаціях, які отримують кошти з бюджетів усіх рівнів та державних валютних фондів, розроблення пропозицій щодо усунення виявлених недоліків і порушень та запобігання їх у подальшому.

Державний контроль здійснюється у формі ревізій і перевірок.

Ревізія — це метод документального контролю за фінансово-господарською діяльністю підприємства, установи, організацій, дотриманням законодавства з фінансових питань, достовірністю обліку і звітності, спосіб документального викриття недостач, розтрат, привласнень та крадіжок коштів і матеріальних цінностей, попередження фінансових зловживань. За наслідками ревізії складається акт.

Перевірка — це обстеження і вивчення окремих ділянок фінансово-господарської діяльності підприємства, установи, організації або їх підрозділів. Наслідки перевірки оформляються довідкою або доповідною запискою.

Стаття 3. Законодавство, яким керується державна контрольно-ревізійна служба

Державна контрольно-ревізійна служба у своїй діяльності керується Конституцією України, цим Законом, іншими законодавчими актами, актами Президента та Кабінету Міністрів України.

Стаття 4. Підпорядкованість державної контрольно-ревізійної служби та координація її діяльності з іншими контролюючими органами

Державна контрольно-ревізійна служба діє при Міністерстві фінансів України і підпорядковується Міністерству фінансів України.

Контрольно-ревізійні управління в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі підпорядковуються Головному контрольно-ревізійному управлінню України. До складу обласних контрольно-ревізійних управлінь входять контрольно-ревізійні підрозділи (відділи, групи) в районах, містах і районах у містах.

Державна контрольно-ревізійна служба координує свою діяльність з місцевими Радами народних депутатів та органами виконавчої влади, фінансовими органами, державною податковою службою, іншими контролюючими органами, органами прокуратури, внутрішніх справ, служби безпеки.

Стаття 5. Призначення працівників державної контрольно-ревізійної служби

Головне контрольно-ревізійне управління України очолює заступник Міністра фінансів України, начальник управління, який призначається Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра фінансів України.

Контрольно-ревізійні управління в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі очолюють начальники, які призначаються начальником Головного контрольно-ревізійного управління України за погодженням з Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями.

Начальники контрольно-ревізійних управлінь в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі призначають і звільняють керівників контрольно-ревізійних підрозділів (відділів, груп) в районах, містах і районах у містах.

Стаття 6. Фінансування державної контрольно-ревізійної служби

Видатки на утримання державної контрольно-ревізійної служби визначаються Кабінетом Міністрів України і фінансуються з державного бюджету.

Стаття 7. Статус державної контрольно-ревізійної служби

Головне контрольно-ревізійне управління України, контрольно-ревізійні управління в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі є юридичними особами, мають самостійні кошториси, розрахункові та інші рахунки в банках, печатки із зображенням Державного герба України і з своїм найменуванням.

Контрольно-ревізійні підрозділи (відділи, групи) в районах, містах і районах у містах як структурні підрозділи контрольно-ревізійних управлінь в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі мають печатки і відповідні бланки.

В окремих випадках Головне контрольно-ревізійне управління України має право вирішувати питання про надання права юридичної особи окремим контрольно-ревізійним підрозділам в районах, містах і районах у містах.

Положення про державну контрольно-ревізійну службу затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ II.
ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНОЇ СЛУЖБИ

Стаття 8. Основні функції Головного контрольно-ревізійного управління України і контрольно-ревізійних управлінь в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі

Головне контрольно-ревізійне управління, контрольно-ревізійні управління в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі виконують такі функції:

1) організують роботу контрольно-ревізійних підрозділів в Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі по проведенню ревізій і перевірок, узагальнюють наслідки документальних ревізій і перевірок і у випадках передбачених законодавством, повідомляють про них органам законодавчої та виконавчої влади;

2) проводять ревізії та перевірки фінансової діяльності, стану збереження коштів і матеріальних цінностей, достовірності обліку і звітності в міністерствах, відомствах, державних комітетах та інших органах державної виконавчої влади, в державних фондах, в бюджетних установах, а також на підприємствах і в організаціях, які отримують кошти з бюджету та з державних валютних фондів;

3) проводять ревізії та перевірки правильності витрачання державних коштів на утримання місцевих органів державної виконавчої влади, установ і організацій, що діють за кордоном і фінансуються за рахунок державного бюджету;

4) проводять ревізії та перевірки повноти оприбуткування, правильності витрачання і збереження валютних коштів;

5) здійснюють контроль за усуненням недоліків і порушень, виявлених попередніми ревізіями та перевірками;

6) розробляють інструктивні та інші нормативні акти про проведення ревізій та перевірок;

7) здійснюють методичне керівництво і контроль за діяльністю підпорядкованих контрольно-ревізійних підрозділів, узагальнюють досвід проведення ревізій та перевірок і поширюють його серед контрольно-ревізійних служб, розробляють пропозиції щодо удосконалення контролю.

Органи контрольно-ревізійної служби розглядають листи, заяви і скарги громадян про факти порушення законодавства з фінансових питань. Звернення, де повідомляється про крадіжки, розтрати, недостачі, інші серйозні правопорушення, негайно пересилаються правоохоронним органам для прийняття рішення згідно з чинним законодавством.

Стаття 9. Функції контрольно-ревізійних підрозділів (відділів, груп) у районах, містах і районах у містах

Контрольно-ревізійні підрозділи (відділи, групи) у районах, містах і районах у містах виконують функції, визначені у статті 8 цього Закону (за винятком пунктів 1 і 7).

Розділ III.
ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНОЇ СЛУЖБИ

Стаття 10. Права державної контрольно-ревізійної служби

Головному контрольно-ревізійному управлінню України, контрольно-ревізійним управлінням в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі, контрольно-ревізійним підрозділам (відділам, групам) у районах, містах і районах у містах надається право:

1) ревізувати і перевіряти у міністерствах, державних комітетах та інших органах державної виконавчої влади, державних фондах, на підприємствах, в установах і організаціях грошові та бухгалтерські документи, звіти, кошториси й інші документи, що підтверджують надходження і витрачання коштів і матеріальних цінностей, проводити перевірки фактичної наявності цінностей (грошових сум, цінних паперів, сировини, матеріалів, готової продукції, устаткування тощо);

2) безперешкодного доступу на склади, у сховища, виробничі й інші приміщення для їх обстеження та з'ясування питань, пов'язаних з ревізією або перевіркою. Припиняти на розрахункових та інших рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах операції у випадках, коли керівництво об'єкта, на якому необхідно провести ревізію чи перевірку, перешкоджає працівнику державної контрольно-ревізійної служби виконувати свої обов'язки;

3) залучати на договірних засадах кваліфікованих фахівців відповідних міністерств, державних комітетів, інших органів державної виконавчої влади, державних фондів, підприємств, установ і організацій для проведення контрольних обмірів будівельних, монтажних, ремонтних та інших робіт, контрольних запусків сировини і матеріалів у виробництво, контрольних аналізів сировини, матеріалів і готової продукції, інших перевірок з оплатою за рахунок спеціально передбачених на цю мету коштів;

4) вимагати від керівників об'єктів, що ревізуються та перевіряються, проведення інвентаризацій основних фондів, товарно-матеріальних цінностей, грошових коштів і розрахунків, у необхідних випадках опечатувати каси та касові приміщення, склади, архіви, а при виявленні підроблень, інших зловживань вилучати необхідні документи на строк до закінчення ревізії або перевірки, залишаючи у справах акт вилучення та копії або реєстри вилучених документів;

5) одержувати від Національного банку України та його установ, комерційних банків та інших кредитних установ необхідні відомості, копії документів, довідки про банківські операції й залишки коштів на рахунках об'єктів, що ревізуються або перевіряються, а від інших підприємств і організацій, в тому числі недержавних

(Закінчення на 8-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про порядок введення в дію Закону України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Ввести в дію Закон України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» з 1 лютого 1993 року.

2. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» чинні акти законодавства України застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Комісії Верховної Ради України з питань планування, бюджету, фінансів і цін разом з Комісією Верховної Ради України у питаннях законодавства і законності та Кабінетом Міністрів України підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про приведення у відповідність із Законом України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» чинних законодавчих актів.

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк:

— привести рішення Уряду України у відповідність із Законом України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні»;

— забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами своїх нормативних актів, що суперечать цьому Закону;

— прийняти необхідні рішення щодо виконання положень цього Закону;

— вирішити питання про структуру, штатну чисельність контрольно-ревізійної служби, умови оплати праці її працівників, матеріально-технічне забезпечення, що забезпечувало б виконання завдань, покладених на цю службу. Передбачити на 1993 рік та наступні роки виділення цільовим призначенням для державної контрольно-ревізійної служби службових автомобілів, комп'ютерної техніки та лімітів на житлове будівництво.

5. Кабінету Міністрів України, Раді Міністрів Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям забезпечити протягом 1993 року державну контрольно-ревізійну службу України службовими приміщеннями.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
26 січня 1993 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ДЕРЖАВНУ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНУ СЛУЖБУ В УКРАЇНІ

(Закінчення. Початок на 7-й стор.).

форм власності — довідки і копії документів про операції та розрахунки з установами, організаціями, підприємствами, що ревізуються або перевіряються;

6) одержувати від службових і матеріально відповідальних осіб об'єктів, що ревізуються та перевіряються, письмові пояснення з питань, які виникають у ході ревізій і перевірок;

7) пред'являти керівникам й іншим службовим особам об'єктів, що ревізуються та перевіряються, вимоги щодо усунення виявлених порушень законодавства з питань збереження і використання державної власності та фінансів вилучати до бюджету виявлені ревізіями або перевірками приховані і занижені валютні та інші платежі, ставити перед відповідними органами питання про припинення бюджетного фінансування і кредитування, якщо отримані підприємствами, установами і організаціями кошти і позички використовуються з порушенням чинного законодавства;

8) стягувати у доход держави кошти, одержані міністерствами, відомствами, державними комітетами, державними фондами, підприємствами, установами і організаціями за незаконними угодами, без встановлених законом підстав та з порушенням чинного законодавства;

9) накладати у випадках, передбачених законодавчими актами, на керівників й інших службових осіб підприємств, установ і організацій адміністративні стягнення;

10) застосовувати до підприємств, установ, організацій та інших суб'єктів підприємницької діяльності фінансові санкції, передбачені пунктом 7 статті 11 Закону «Про державну податкову службу в Україні».

Стаття 11. Проведення ревізій та перевірок

Ревізія або перевірка проводиться на підставі документа, підписаного начальником служби, начальником управління, їх заступниками або керівником підрозділу служби в районі, місті або районі у місті.

За ініціативою державної контрольно-ревізійної служби ревізія або перевірка підприємства, установи, організації може проводитись не частіше ніж один раз на рік. Ревізію або перевірку за дорученням правоохоронних органів може бути проведено у будь-який час.

Службові особи державної контрольно-ревізійної служби зобов'язані пред'явити документ на право проведення ревізії або перевірки керівним працівникам відповідного підприємства, установи або організації.

Стаття 12. Обов'язки і відповідальність службових осіб державної контрольно-ревізійної служби

Службові особи державних контрольно-ревізійних служб зобов'язані суворо додержуватись Конституції України, законів України, прав та інтересів громадян, підприємств, установ і організацій, що охороняються законом. За невиконання або неналежне виконання службовими особами державних контрольно-ревізійних служб своїх обов'язків вони притягаються до дисциплінарної та кримінальної відповідальності відповідно до чинного законодавства.

Працівники державної контрольно-ревізійної служби зобов'язані у випадках виявлення зловживань і порушень чинного законодавства передавати правоохоронним органам матеріали ревізій, а також повідомляти про виявлені зловживання і порушення державним органам і органам, уповноваженим управляти державним майном.

При вилученні документів у зв'язку з їх підробкою або виявленими зловживаннями працівник державної контрольно-ревізійної служби зобов'язаний негайно повідомити про це правоохоронні органи. Вилучені документи зберігаються до закінчення ревізії або перевірки. Після цього вони повертаються відповідному підприємству, установі або організації, якщо правоохоронними органами не прийняте рішення про виїмку цих документів.

Працівники державної контрольно-ревізійної служби повинні забезпечувати дотримання комерційної та службової таємниць.

Стаття 13. Розгляд скарг на дії службових осіб державної контрольно-ревізійної служби

Скарги на дії службових осіб в районах, містах, районах у містах та службових осіб контрольно-ревізійних управлінь розглядаються і вирішуються начальниками цих управлінь. Скарги на дію службових осіб Головного контрольно-ревізійного управління та начальників контрольно-ревізійних управлінь Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя розглядаються та вирішуються начальником Головного контрольно-ревізійного управління.

Скарги розглядаються і рішення за ними приймаються не пізніше як у місячний строк з моменту їх надходження. У разі незгоди юридичних і фізичних осіб з цими рішеннями вони можуть бути оскаржені до суду чи арбітражного суду.

Подання скарги не припиняє оскаржуваної дії службових осіб державної контрольно-ревізійної служби.

Розділ IV. ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ СЛУЖБОВИХ ОСІБ ДЕРЖАВНОЇ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНОЇ СЛУЖБИ

Стаття 14. Взаємовідносини державної контрольно-ревізійної служби з правоохоронними органами

Органи державної контрольно-ревізійної служби проводять ревізії та перевірки суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форми власності за постановою прокурора або слідчого, винесеною в ході розслідування кримінальної справи.

За дорученням Прокуратури, Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки, податкових інспекцій у випадках, передбачених Законом, органи державної контрольно-ревізійної служби проводять ревізії та перевірки на підконтрольних підприємствах, організаціях та в установах всіх форм власності.

Ревізії та перевірки на прохання правоохоронних органів можуть проводитись також і в інших випадках, передбачених чинним законодавством.

Працівники правоохоронних органів зобов'язані сприяти службовим особам державної контрольно-ревізійної служби у виконанні їх обов'язків. У разі недопущення працівників державної контрольно-ревізійної служби на територію підприємства, установи, організації, відмови у наданні документів для ревізії або перевірки та будь-якої іншої протиправної дії органи міліції на прохання цих осіб зобов'язані негайно вжити відповідних заходів для припинення такої протидії, забезпечити нормальне проведення ревізії або перевірки, охорону працівників контрольно-ревізійної служби, документів та матеріалів, що перевіряються, а також вжити заходів для притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності.

Стаття 15. Правове становище службових осіб державної контрольно-ревізійної служби

Службові особи державної контрольно-ревізійної служби є представниками органів державної виконавчої влади.

Законні вимоги службових осіб державної контрольно-ревізійної служби є обов'язковими для виконання службовими особами об'єктів, що ревізуються чи перевіряються.

Працівник державної контрольно-ревізійної служби при виконанні покладених на нього обов'язків керується чинним законодавством і виконує вказівки своїх керівників. Ніхто інший, за винятком передбачених законодавством випадків, не вправі втручатися в діяльність службової особи державної контрольно-ревізійної служби.

Втручання в діяльність працівника державної контрольно-ревізійної служби тягне за собою відповідальність, передбачену законодавчими актами.

Стаття 16. Правовий захист службових осіб державної контрольно-ревізійної служби

Службова особа державної контрольно-ревізійної служби при виконанні своїх службових обов'язків перебуває під захистом закону.

Держава гарантує захист життя, здоров'я, честі, гідності та майна службової особи державної контрольно-ревізійної служби і членів її сім'ї від злочинних посягань та інших протиправних дій.

Звільнення службової особи державної контрольно-ревізійної служби з посади у зв'язку з вчиненням злочину під час виконання своїх обов'язків допускається лише після винесення щодо неї обвинувачувального вироку суду, який набрав чинності.

Стаття 17. Державне страхування та відшкодування заподіяної шкоди у разі загибелі або каліцтва службової особи державної контрольно-ревізійної служби

У разі загибелі службової особи державної контрольно-ревізійної служби у зв'язку з виконанням службових обов'язків сім'ї загиблого або його утриманцям виплачується одноразова допомога у розмірі десятирічного грошового утримання загиблого за останньою посадою, яку він займав, за рахунок державного бюджету із наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

У разі нанесення службовій особі державної контрольно-ревізійної служби тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, що перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога в розмірі п'ятирічного грошового утримання за останньою посадою, яку вона займала, за рахунок державного бюджету із наступним стягненням цієї суми з винних осіб і в установленому порядку призначається пенсія по інвалідності.

У разі нанесення службовій особі державної контрольно-ревізійної служби тілесних ушкоджень при виконанні нею службових обов'язків, що не перешкоджають надалі займатися професійною діяльністю, їй виплачується одноразова допомога у розмірі однорічного грошового утримання за рахунок державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Збитки, завдані майну службової особи державної контрольно-ревізійної служби або членів її сім'ї у зв'язку з виконанням нею службових обов'язків, компенсуються в повному обсязі за рахунок коштів державного бюджету з наступним стягненням цієї суми з винних осіб.

Річне грошове утримання службової особи державної контрольно-ревізійної служби, що береться для нарахування розміру одноразової допомоги, включає всі види грошових виплат, які отримувала службова особа за час роботи в державній контрольно-ревізійній службі за рік, що передував року загибелі або ушкодження здоров'я.

Суми одноразової допомоги та відшкодування майнових збитків оподаткуванню не підлягають.

Усі службові особи державної контрольно-ревізійної служби підлягають державному обов'язковому страхуванню за рахунок коштів державного бюджету на випадок загибелі або смерті на суму десятирічного грошового утримання за останньою посадою, а в разі поранення, контузії, травм або каліцтва, захворювання чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням службових обов'язків, у розмірі від шестимісячного до п'ятирічного грошового утримання за останньою посадою залежно від ступеня втрати працездатності.

Порядок та умови страхування службової особи державної контрольно-ревізійної служби встановлюються Кабінетом Міністрів України.

**Президент України
Л. КРАВЧУК**

м. Київ
26 січня 1993 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про створення Азово-Сиваського національного природного парку

Виходячи з необхідності збереження генофонду рослинного і тваринного світу, унікальних природних комплексів північного Приазов'я та раціонального використання їх з науковою, природоохоронною, господарською і рекреаційною метою, **постановляю:**

1. Прийняти пропозицію Кабінету Міністрів України про створення у віданні Міністерства лісового господарства України Азово-Сиваського національного природного парку на базі та в існуючих межах Азово-Сиваського державного заповідно-мисливського господарства і його охоронної зони з акваторіями Центрального Сиваша і Азовського моря.

2. Міністерству охорони навколишнього природного середовища України у двомісячний строк розробити та затвердити Положення про Азово-Сиваський національний природний парк.

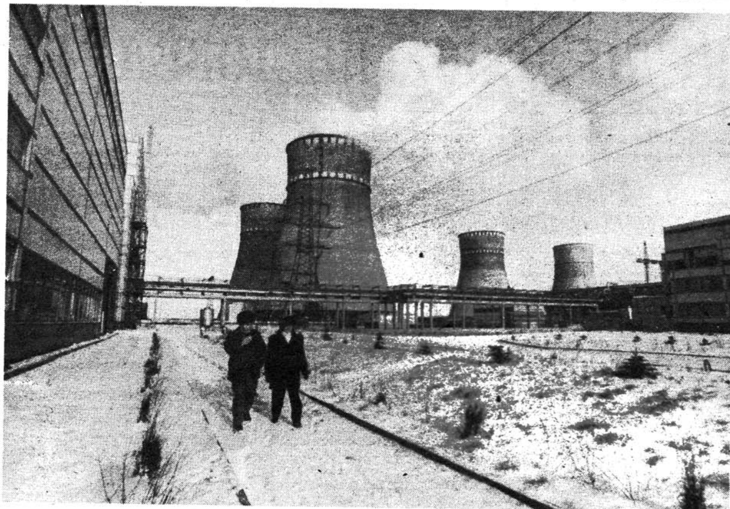
У Положенні визначити заповідну зону і зону регульованої рекреації та господарської діяльності, до якої віднести відповідні території коси Бирючий острів.

3. Міністерству лісового господарства України забезпечити розробку у 1993—1995 роках проекту впорядкування території Азово-Сиваського національного природного парку, охорони, відтворення та рекреаційного використання природних комплексів і об'єктів та подати його на затвердження Кабінету Міністрів України.

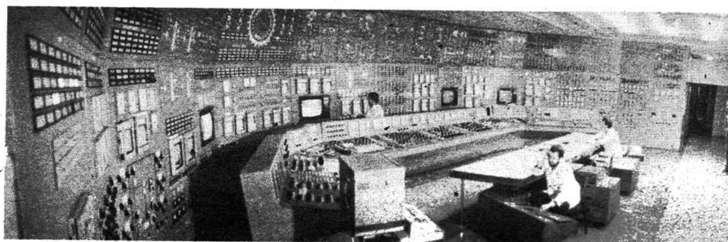
4. Кабінету Міністрів України забезпечити утримання Азово-Сиваського національного природного парку за рахунок державного бюджету та виділити кошти на розробку проекту, передбаченого статтею 3 цього Указу.

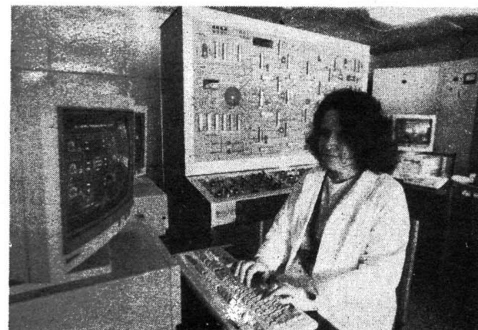
**Президент України
Л. КРАВЧУК**

м. Київ
25 лютого 1993 року

ТРЕБА, ЩОБ НЕ ЗАВАЖАЛИ?

Рівненська АЕС дещо губиться серед інших АЕС України: потужність двох із трьох блоків «лише» по 440 мегават. Мабуть, так і залишалася б вона непримітною, якби не виявлені після Чорнобилю порожнини в карстових породах під АЕС та недобрі віщування Павла Глоби.

Працівникам станції довелося немало протидіяти лавині чуток, пікетам біля стін АЕС, звинуваченням у всіляких гріхах...

Сьогодні багато чого з того, що трималось на емоціях, а не на доказах і фактах, відійшло в минуле. За останні роки на Рівненській атомній побувало багато комісій, незалежних експертів, у тому числі і з МАГАТЕ. Вони зробили висновок: екологічна обстановка довкола станції нормальна, рівень радіації нижчий від допустимих міжнародних норм.

Про те, наскільки благополучні справи на АЕС, можна судити з того, як живуть атомники та їхні сім'ї, з настрою городян. Кузнецовську та його мешканцям можна позаздрити. Мається на увазі не тільки їхній відносний достаток. Не менше впадає в очі й оптимізм людей.

«Для колективу АЕС ми хотіли б одного, — говорить директор РАЕС Володимир Коровкін, — можливості спокійно працювати. А він уже подбає і про безпечність станції, і про виробіток порівняно дешевої електроенергії».

Експрес-інформація

НАБРИДЛИ ОДНОСТОРОННІ КОМПРОМІСИ

За неухильне дотримання принципу поділу властей і проти всевладдя Рад рішуче висловився Президент Росії Б. Єльцин, виступаючи на відкритті форуму «Гражданского союза». «Необхідно вибирати, — сказав російський лідер, — або Росія повертається до єдиновладдя радянських органів, або відбудеться поділ властей. Це все одно рано чи пізно доведеться зробити». Верховна Рада Російської Федерації сконцентрувала і, на думку Б. Єльцина, перебрала на себе великі виконавчі функції, у тому числі й в сфері розпорядження федеральним майном. Фактично в Росії поряд з конституційним урядом діє ще один під егідою парламенту. Президент більше такого терпіти не може, наголосив Б. Єльцин.

КОРОЛЬ ЖИТТЯ — ПЕЧАТКА

Недійсними вважаються відучора в Латвії колишні радянські паспорти, якщо в них відсутня печатка про реєстрацію. Ті, хто не має в документі згаданої відмітки, не зможе оформити шлюб, прописку, перетнути кордон, відвідати поліклініку, отримати пенсію чи переказ.

Як відомо, етнічні латиші становлять дещо більше половини населення Латвії, а етнічні росіяни — більше 30 відсотків.

ВЛАСНА ЗБРОЯ МОГУТНІША

П'ятий випробувальний запуск власної протиракетної системи «Ерроу» провело військове відомство Ізраїлю. Згідно з заявою представника уряду країни, випробування пройшло успішно. Вперше була перевірена здатність системи перехоплювати ракети противника.

«Ерроу» розроблена спеціалістами Ізраїлю за фінансової підтримки Сполучених Штатів. Вашингтон виділив на цей проект більше 380 мільйонів доларів. Вважається, що згадана система перевершує комплекс «Петріот» американського виробництва.

ПРО МИР ПІД АРТКАНОНАДУ

Незважаючи на новий спалах боїв у Нагірному Карабасі, у Римі тривають переговори між делегаціями Вірменії і Азербайджану з метою врегулювання карабаського конфлікту. Міністерство закордонних справ Італії повідомило, що неформальні контакти між двома сторонами передували пленарним засіданням, які почалися минулого понеділка. Переговори заплановані як підготовка до мирної конференції щодо Нагірного Карабаху, яка має відбутися в Мінську.

ПАСАЖИР — СПРАВА НЕБЕЗПЕЧНА

Група озброєних осіб викрала більше двадцяти пасажирів потягу, в основному мусульман, на кордоні між Боснією і Сербією. Потяг, який прямував із Белграда до узбережжя Чорногорії, зазнав нападу, коли перетинав невелику ділянку боснійської території.

Поліція прикордонного сербського міста Прибой заявила, що нападники — боснійські серби. Місце ув'язнення жертв поки що невідоме.

НА КАВКАЗІ ШАНУЮТЬ ГЕНЕРАЛІВ

Перші в історії президентські вибори відбулися минулої неділі в Інгушетії. За попередніми даними центральної виборчої комісії, немає жодних сумнівів, що Президентом став єдиний кандидат на цей пост генерал Р. Аушев.

За повідомленнями спостерігачів із Грузії, Азербайджану й інших республік Кавказу, вибори проходили організовано, без будь-яких порушень і ускладнень.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

На зв'язку Софія

КРАЙНОЩІ ДО ДОБРА НЕ ДОВЕДУТЬ

Наш співрозмовник — відомий болгарський політичний діяч Олександр КАРАКАЧАНОВ

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Народився в 1960 році в Софії. Закінчив філософський факультет Софійського університету. За живковських часів був активістом екологічного руху. У 1989 році заснував Зелену партію Болгарії, яка входила до складу Союзу демократичних сил (СДС). У 1990—1991 роках — депутат Народних Зборів (парламенту) від СДС, мер Софії. Тепер працює науковим співробітником інституту філософії, продовжує активно займатися політичною діяльністю.

— Пане Каракачанов, «зелений» рух у нашій свідомості асоціюється насамперед з екологією. Але, наскільки відомо. Зелена партія Болгарії була одним з найактивніших політичних формувань у Союзі демократичних сил, тепер вона відіграє важливу роль у складі позапарламентської опозиції...

— На мій погляд, між «зеленим» рухом і Зеленою партією є певна відмінність. Оскільки ми — політична організація, то поряд з розв'язанням проблем екології боремося й за владу.

— Охарактеризуйте, будь ласка, суспільно-політичну ситуацію, що склалася нині в Болгарії.

— Країна перебуває на перехідному етапі. Власне, як і Україна. Щоправда нам як маленькій державі дещо легше, ніж вам. Але незалежно від цього у нас панує хаос. Особливо це стосується виконавчої влади, дається взнаки політична конфронтація. У правлячому Союзі демократичних сил гору взяли ультраправі. Тому Зелена партія вийшла з СДС. На виборах у 1991 році люди повірили лідерам союзу. Зіграло свою роль антикомуністичне гасло, та й економічна ситуація тоді була значно кращою, ніж сьогодні. Нині становище зовсім інше. Так, «синя» ідея (символіка СДС) як ідея демократії продовжує жити. Однак ті, хто сьогодні її рекламують, дбають більше про власні інтереси, ніж про інтереси людей.

Чому парламент прийняв насамперед закон про реституцію (повернення національного майна колишнім власникам), а не про приватизацію? А тому, що чимало депутатів, зокрема від СДС, були зацікавлені в цьому. Тепер вони здають одержане майно (приміщення, будинки, майстерні, магазини) в оренду і непогано на цьому заробляють — щонайменше 20 тисяч левів на місяць за середньомісячної зарплати в країні 2500 левів. А приватизація державної власності затримується. І коли вона розпочнеться, то про старт в однакових умовах годі буде й думати. Немає закону про податки. У виграші—спекулятивний капітал та нова номенклатура. Остання, в своїй більшості, є некомпетентною і корумпованою. Словом, питання економіки не розв'язуються. Ідеологія знову диктує своє.

Ні СДС, ні його уряд не були готові керувати країною. Кабінет Димитрова лише через рік після того, як узяв управління державою в свої руки, висунув короткострокову програму, а до того йшов навмання.

— Нині деякі партії, які колись були засновниками СДС, перебувають поза лавами союзу — «зелені», соціал-демократи, сільська партія «Микола Петков» та інші. Керівництво СДС зреклося Президента Желева. Деякі аналітики вважають, що лідери цієї організації сповідують політику екстремізму. Яка, на вашу думку, буде подальша доля Союзу демократичних сил?

— На мій погляд, СДС розколеться. Його покинуть ліберально настроєні партії, рухи, групи. Залишаться лише «твердолобі». Власне, союз «помер» разом із виборами до парламенту восени позаминулого року. Вважаю, що років через п'ять на болгарській політичній сцені все стане на своє місце. А нині країні потрібен міцний політичний центр, насамперед у парламенті. І його можуть скласти помірковані депутати від Болгарської соціалістичної партії і Союзу демократичних сил. Такі тенденції вже спостерігаються. Крайнощі до добра не доведуть.

— Облишмо політику, поговоримо трохи про вашу екологічну діяльність...

— Скажу відверто, нині болгарин не дуже цікавиться екологією. Він бореться за шматок хліба. Однак попри все ми працюємо. Маємо добрі контакти з комісіями в парламенті, які готують природозахисні закони. На місцях діють наші екокльби, фонди тощо. Словом, прагнемо виправдати назву нашої партії.

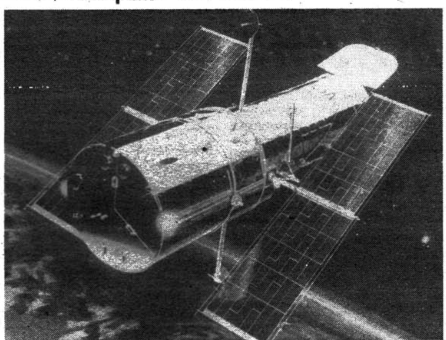
— Дякуємо за бесіду.

Інтерв'ю провели Василь ЖУКІВСЬКИЙ, Тарас ПЕТРІВ.

Фотофакт

Про нестримне бажання людства дізнатися якомога більше про космос говорять, здається, з часів середньовіччя. Незважаючи на безліч проблем, що потребують свого розв'язання на Землі, люди намагаються, особливо з появою космічної техніки, зазирнути в глибини Всесвіту. Для цього й запустили на орбіту телескоп «Хаббл». Американські вчені, які одержують з нього фотоінформацію, вже відкрили кілька туманностей, що можуть «ховати» в собі планетні системи навіть схожі на Сонячну. Крім того «Хаббл» працює як своєрідна машина часу, реєструючи події, що сталися мільйони років тому. Свідоцтва про них у вигляді світлових сигналів доходять до нас лише тепер.

Фото агентства ДПА (ФРН).

Контакти

ЧАС СПОНУКАЄ

Протягом тижня у Львові тривав Міжнародний українсько-французький симпозіум, на якому йшлося про актуальні проблеми взаємодії науки й виробництва. У ньому взяли участь близько 500 учених і промисловців, міністрів та інших відповідальних осіб. На думку учасників симпозіуму, зроблено важливий крок для розвитку співробітництва двох держав.

Україну і Францію часто порівнюють за кількістю населення, за площею. Львів'яни, які ніколи не бували у Франції, люблять називати своє місто «маленьким Парижем», хоча ліпше було б подбати про імідж великого Львова, що й зробили з успіхом організатори форуму — науковці Інституту фізики конденсованих систем АН України. Підготовку до симпозіуму розпочали ще два роки тому. Доктор фізико-математичних наук, завідувач лабораторією згаданого інституту М. Козловський приїхав до Франції й звернувся до відомого вченого, лауреата Нобелівської премії П. Ж. де Жена з пропозицією від академіка І. Юхновського провести спільну конференцію. Французький учений зауважив, що таких заходів фізики-теоретики проводять чимало і краще було б повести мову про залучення учених до актуальних проблем індустрії. Згодом локальний задум набув глобальних масштабів. П. Ж. де Жен та інші вчені увійшли до оргкомітету й забезпечили найвищий представницький рівень симпозіуму з боку Франції.

Чи ж коректним є порівняння України і Франції, коли брати до уваги різний рівень розвитку двох держав? Аташе з питань науково-технічного співробітництва посольства Франції в Україні І. Брулле відзначив у розмові, що багатьох французів і його особисто також вражає схожість України і Франції не тільки за територією й демографічними ознаками, а передусім, за тематикою наукових розробок і промислових програм, якими займаються обидві сторони. І. Брулле вважає, що рівень розвитку науки в Україні високий і що наукові дослідження даватимуть поштовх для плідних обопільних контактів промисловців, що й були започатковані під час симпозіуму.

Одним із організаторів симпозіуму був науковий співробітник Національного Центру атомної енергетики К. Банюльс. Я поцікавилася у нього, що можуть зробити учені двох держав для розв'язання проблем, які поставила перед світом (не тільки перед Україною) Чорнобильська трагедія?

— Ця трагедія потрясла увесь світ, — сказав доктор К. Банюльс. — І я, й інші вчені вважаємо, що ця проблема стосується всього світового співтовариства і ми повинні працювати разом. Час спонукає! Французькі учені давно готові до такої співпраці.

Симпозіум завершився, співробітництво розпочалося.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Статистика

Треба застосувати силу?

Більшість голландців виступає за військове втручання з боку міжнародного співтовариства з метою припинення конфлікту в колишній Югославії. Згідно з опублікованими даними дослідження Нідерландського інституту суспільної думки, таку позицію займають 64 відсотки респондентів.

Дві третини опитаних вважають малоймовірною можливість врегулювання ситуації в колишній Югославії шляхом переговорів. На думку 66 відсотків учасників опитування, у разі прийняття рішення про проведення військової операції з метою встановлення миру в регіоні Нідерланди мають взяти в ній участь. Одночасно 82 відсотки висловилися за те, щоб у такій акції були задіяні лише професіональні голландські військові, але в жодному разі не призовники.

Тарас ЛАРІОХІН.

Гаага.

Екологія

РУБАЛИ, А ТЕПЕР ДОВОДИТЬСЯ САДЖАТИ

Державний комітет Киргизстану з охорони природи вніс в уряд пропозицію: створити комісію з розробки цільової програми збереження і відновлення лісів республіки.

У цьому сьогодні назріла гостра потреба. Тільки за останні 63 роки площа лісопосадок республіки скоротилась майже вдвічі. Висихання та обміління гірських річок, ерозія ґрунту, селеві та зсувні явища, котрі останніми роками постійно трапляються в Киргизстані, є не що інше, як наслідок знищення лісів.

Колись понад 50 відсотків земель державного лісового фонду було передано в довгострокове користування колгоспам і радгоспам. Тепер же слід врегулювати питання з землекористуванням, що, в свою чергу, теж створить ряд проблем. Цього разу, мабуть, соціальних.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

ПОВІЙ, ВІТРЕ, З КАРАКУМІВ

Мені здається, Л. Кучмі, очолюваній ним делегації у поїздці до Туркменистану 24—25 лютого випало на долю «збирати каміння» — перешкоди, що їх так багато було зведено за останні роки на шляху між Києвом і Ашхабадом.

Згадайте, як загострилися наші стосунки рівно рік тому з «легкої руки» В. Фокіна. Було повністю припинено поставки українських товарів до Туркменистану, який, у свою чергу, закрив засувки газопроводу. Гадали, обійдемося без 28 млрд. кубометрів блакитного палива, які щороку одержували з каракумських пісків, знайдемо інших постачальників в Тюмені або в Ірані. Не все виявилося так просто. Та замість того, щоб одразу ж виправити промах, у високих кабінетах винайшли інший варіант дій. Тодішній прем'єр лише звинуватив Туркменистан у «нецивілізованості дій», а прибулою до Києва для нормалізації відносин туркменистанською урядовою делегацією він просто знехтував.

Розповідаючи мені про це, заступник глави уряду Туркменистану Н. Суюнов вдався до ще сильнішого виразу: «Фокін вигнав з кабінету нашу делегацію. На Сході такі образи швидко не забуваються».

Проекти і задуми

Труднощі, що їх зустріла цього разу українська делегація під час переговорів з туркменською стороною, на мій погляд, були багато в чому обумовлені саме гіркими нашаруваннями недавнього минулого.

Витративши довгі години на обговорення питання про газ, сторони виробили, зрештою, угоду про його поставки на 1993 рік та про порядок взаєморозрахунків між нашими державами. Запропонований українською стороною проект угоди про її участь у розвитку нафтогазового комплексу Туркменистану, в якому був також пункт про дострокові поставки блакитного палива, було відкладено на місяць для доопрацювання. Голова Держкомнафтогазу України М. Коваленко пояснив це так: «Туркменська сторона хотіла б ще раз зважити свої можливості, співставивши їх з нашими запитами. Друга причина полягає у намірі надати цьому документу міжурядового статусу».

Зрозуміле бажання туркменів якомога дорожче продати свій основний товар, який забезпечує більше половини надходжень до бюджету. Але, з одного боку, поки що немає газопроводів у ті країни, котрі готові платити за блакитне паливо валютою (Туреччина, Пакистан, Японія та європейські держави). А з другого, теперішні споживачі газу, насамперед Україна, не мають достатніх на те джерел «зелененьких». Компромісний варіант, що його досягли ще в жовтні минулого року, було підтверджено й цього разу. Україна зобов'язалася платити 60 відсотків за світовими цінами за газ своїми товарами й карбованцями.

Українська сторона запропонувала також свої послуги у розробці нафтових родовищ на узбережжі Каспію. «Україна дуже запізнилася», — заявив Н. Суюнов, пояснивши, що право на їх розробку розігруватиметься у ході міжнародного конкурсу.

Усі інші документи, що обговорювалися під час візиту, було погоджено й прийнято набагато легше, зокрема, угоди про поштові перекази, про митний контроль, про співробітництво в галузі транспорту.

З проханням прокоментувати результати переговорів я звернувся до голови Державного комітету України з легкої й текстильної промисловості Г. Никитенка.

— З Туркменистану, — пояснив він, — ми одержимо 36 тисяч тонн бавовниволокна, що забезпечить 18 відсотків нашої потреби у цій сировині. У свою чергу, починаючи з нинішнього року, ми поставимо в цю республіку товари нашої легкої промисловості — трикотаж, панчішно-шкарпеткові вироби, фаянсовий посуд тощо. Частина наших товарів піде як оплата за газ.

Невдала спроба жити ізольовано один від одного, схоже, переконала обидві сторони, що співробітництво — варіант вдаліший. Без газу туго довелося б Україні, а Туркменистану без наших товарів. Хоча, маючи п'ять таких валютних козирів, як нафта, газ, бавовна, каракуль та килими, нашому середньоазіатському партнерові набагато легше перенести тяготи переходу до ринку.

Я далекий від думки, що теперішній візит української делегації розчистив усі завали на шляху співробітництва з Туркменією. І все-таки добрий початок закладено. Як то кажуть на Сході, велика подорож починається з маленького кроку. Хотілося б сподіватися, що з Каракумів повіють теплі вітри й на Україну.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Добра новина

Суд виграє український бізнесмен

Сенсаційна звістка прийшла з Канади: вперше в історії України наш підприємець виграв справу у канадському суді. Сам Анатолій Люборевич, а саме так звати підприємця, відгукнувся на цю подію у своєму житті вельми скромно: «Це не моя заслуга, а відомого правника пана Богдана Онищука».

І повідав про те, що три роки працював торговельним представником у В'єтнамі, а після повернення додому заснував разом із Ігорем Каплуном, колишнім колегою по тресту «Запоріжбуд», українсько-канадське підприємство. Передбачалося, що президентом торговельної компанії у Канаді буде Ігор Каплун, а віце-президентом в Україні — сам Анатолій Люборевич. Коли торік у Канаді зареєструвалася компанія «Канада—Україна Інк» і відкрила рахунок у Ізраїльському Дисконтбанку, з'ясувалося, що президентом стає не Ігор Каплун, а його дядько — Віктор. Не встиг Люборевич отямитись, як до міста Дніпрельстану прибули Ігор Каплун і віце-президент названого банку Ральф Коен для встановлення стосунків з Промінвестбанком, який мав приймати від запорізьких клієнтів купони і конвертувати їх, переказуючи на рахунок компанії. Серед перших замовників заморських товарів виявилися Запорізький титано-магнієвий комбінат, фірми «Іванов і К°», «Алькора». Гроші сплачувались, наперед. Час спливав, але товарів не було. Тоді Каплуни почали пропонувати товари взамін — низької якості, але за більшу платню. Аж тут з'ясувалося, що в Ізраїльському Дисконтбанку Канади здійснювались операції без підпису Люборевича на документах. (Не перевелись і там аферисти!) На котрогось з них і натрапив Анатолій Люборевич. Віктор Каплун сподівався заволодіти валютою запорізького бізнесмена. Застосовуючи «заборонені прийоми», напевно, думав, що Люборевич розгубиться на чужій землі.

Але не так сталося. Люборевич швидко знайшов потрібних людей в українській діаспорі, які відстоюють чесний бізнес. За справу взялися адвокати Богдан Онищук, Стів Софер, Боб Комиш та Марко Ковальський. І згодом її виграли. До речі, відстояти справедливість та врятувати честь української сторони допоміг і наш посол Левко Лук'яненко. Суд призначив повернути Люборевичу всі кошти з процентами. Ось так запорізький підприємець за підтримки діаспори зберіг і валюту кредиторів, і репутацію компанії. Головне ж — надходить товар із Канади. Коли ми зустрічалися з Анатолієм, працівники компанії «Канада—Запоріжжя», яку він тепер очолює, розвантажували контейнер з шубами останніх моделей.

До речі, пан адвокат Богдан Онищук цими днями перебуває в Україні, так що при потребі можна з ним зустрітися.

Олександр МИХАЙЛЮТА.

Відгомін події

Схід—справа тонкої дипломатії

Подорож державного секретаря Сполучених Штатів Уоррена Кристофера країнами Близького Сходу не була сенсаційною. Проте вона допомогла арабським державам — учасницям мирного процесу в регіоні позбутися побоювань, що адміністрація США стоїть цілком на стороні Ізраїлю, не припускаючи критики на його адресу. Вони також одностайно висловилися за продовження мирних переговорів з метою врегулювати близькосхідну кризу.

Такі підсумки можна зробити після зустрічей У. Кристофера з лідерами Єгипту, Йорданії, Сирії, Саудівської Аравії, Кувейту, Лівану, Ізраїлю, а також з представниками палестинців із Західного берега річки Йордан та сектора Газа.

Як відомо, близькосхідні мирні переговори зайшли у глухий кут після депортації Ізраїлем у грудні минулого року 400 палестинців до Південного Лівану. Організація визволення Палестини та представників арабів з окупованих територій вимагають негайно їх повернення і взагалі припинення практики депортацій «непокірних». Така їх основна умова, за якої вони погодяться сісти за стіл мирних переговорів.

Хоча Кристофер і ставив собі завдання лише ознайомитися з точкою зору лідерів країн — учасниць близькосхідного процесу, він, на мою думку, зробив багато більше. З'ясовується, що Сирія, Ліван і Йорданія взагалі не пов'язують відновлення переговорів з поверненням депортованих палестинців. Більше того, стало відомо про відновлення найближчим часом двосторонніх переговорів Ізраїлю з цими країнами. Зокрема, з Йорданією вже узгоджено проект домовленості про підписання мирної угоди. Ізраїльський прем'єр І. Рабін повідомив також про свої наміри піти на повне звільнення Голанських висот. Іншим арабським країнам, які вимагають повернути депортованих, він пообіцяв знайти рішення, що дасть можливість палестинцям відновити переговори на прийнятних для них умовах. Сьогодні ж палестинці перебувають під подвійним тиском. З одного боку, США дипломатично, але наполегливо, пропонують їм узяти участь у переговорах, зважаючи на власні та ізраїльські пропозиції, а з другого — проісламські екстремісти примушують взагалі відмовитися від будь-яких поступок.

Є така можливість, що дев'ятий раунд близькосхідних мирних переговорів, орієнтовно планованих на другу половину квітня, може розпочатися без палестинської делегації. Але вважаю, що ймовірність такої ситуації досить мала. Бо навряд чи палестинці зможуть знехтувати переговори, коли решта учасників прямо або опосередковано дала згоду продовжити їх під час розмов з американським держсекретарем. Тепер можна сказати певно, що візит Кристофера на Близький Схід став значною віхою у мирному процесі в регіоні, а також, можливо, першою перемогою американської дипломатії після зміни адміністрації США.

Артем ПРОХОРЕНКО.

На знімку: в той час, коли миротворчий процес на Близькому Сході, здається, набув прискорення, на Західному березі річки Йордан і секторі Газа тривають сутички між палестинськими повстанцями та ізраїльськими силами.

Святині: думка письменника

ВІЧНО З НАМИ

або Чому ми знову кличемо на поміч невмируще Шевченкове слово!

Важко визначити, коли він був потрібніший Україні: чи тоді, коли вона, неначе той Прометей, була катована орлом, та ще й двоголовим, чи коли, знівельована, знекровлена, плелася до «великої мети» разом з іншими «вільними» народами, чи сьогодні, коли, суверенна й незалежна, давши своїм громадянам можливість вільно мислити, розвиватися — жити, водночас борсається в сітях економічної та культурної кризи. Так, сьогодні ми маємо можливість написати свою справжню історію, видати для наших дітей українські букварі та читанки, творити національні кіно, театр, музику... Одначе, немає паперу, кіноплівки, коштів на утримання театрів... Маємо можливість на повен голос сказати правду, але водночас нас заплескує хвиля брехні, наклепів, шовіністичної маячні. І ми знову кличемо на поміч Його. Ось і цього разу Президент збирає до Маріїнського палацу на благодійний прийом відомих підприємців, провідних науковців, діячів культури, урядовців, депутатів, щоб разом поміркувати над проблемами, які ставить перед нами час, швидкоплинне, в бурунах і клопітливих порогах життя. Щоб зустрітися, поговорити з близької відстані, в обстановці простій, невимушеній, довірливій. Зібрані ж кошти підуть на видання «Кобзаря», влаштування Шевченківського свята, проведення дитячо-юнацького фестивалю «Малий Тарас» тощо.

Звісна річ, на прийомі знову й знову йтиметься про того, чиїм світлим іменем осяяна наша земля, хто є нашим найбільшим генієм, нашим пророком, чиїми істинами нація втрималася на цьому світі й живе нині. Ці істини ніколи не гріх повторити. Хіба ж це не істина, що він був і залишається найбільшим патріотом нашої землі, любив її безмежно, в ім'я її міг проклясти навіть Бога й заповів нам любити її так само палко та гаряче. Шевченків вільнолюбний дух витав над українськими степами в усі часи многотрудної історії нашого народу, витає й нині, на висоту Кобзареву любов рівняємося в усіх наших ділах.

Істина друга. Не менш відома.

Був він співцем усіх пригноблених, знедолених, боровся проти будь-якого поневолення — політичного, духовного, національного, економічного. Через те він всюди поміж своїх, поміж тих, які чесні, які ненавидять тиранію, борються за правду, за прогрес, національну свободу. Він — наш найбільший провісник, наш найповажніший посол в усіх куточках земної кулі.

Серед виходців з низів було чимало поетів, які досягли вершин поетичної майстерності, проте він один з небагатьох, хто не віддав свою музу на служіння царям і панам, поневолювачам-чужинцям.

З цих двох істин випливає й третя. В історії літератури ми знайдемо небагато поетів, які з такою силою закликали б людей до єднання. Вірячи в людину, добро, справедливість, усвідомлюючи неповторність долі кожного землянина, потреби щастя для кожної «сиротини», він глибоко розумів ідею єднання як передумову нашого національного визволення: «...обіймітесь, брати мої, молю вас, благаю». А як це визнання потрібне нам сьогодні, в дні тяжких випробувань, в дні зневіри, коли нам починає здаватися, що ми вже нічого й не здобули! Але ж це не так. Сотні літ ми йшли до цього часу, тисячі й тисячі борців упали на шляху. Хіба цей досвід, ця кров не кличуть до того, щоб з'єднали зусилля, щоб не розпорошували сили, мужньо вистояли, перетерпіли.

Ще одна істина.

Сирота, невільник із загубленого на покріпачених просторах України нужденного села, де єдиною книгою були «Четьї-мінеї», а єдиним навчителем — п'яний дячок, Тарас піднісся до Монтеск'є та енциклопедистів, котрі почали розхитувати підвалини світу несправедливості і лжі. Він струснув той світ своїми вогненними словами.

Зірко вглядаючись у майбутні століття, глибоко віряачи в прогрес, він вірив, що на землі настануть часи, коли «врага не буде супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі». Він пробився душею в наші дні.

Але саме Шевченко, кому зла доля не послала ні жінки, ні дітей, збагнув ще одну велику істину.

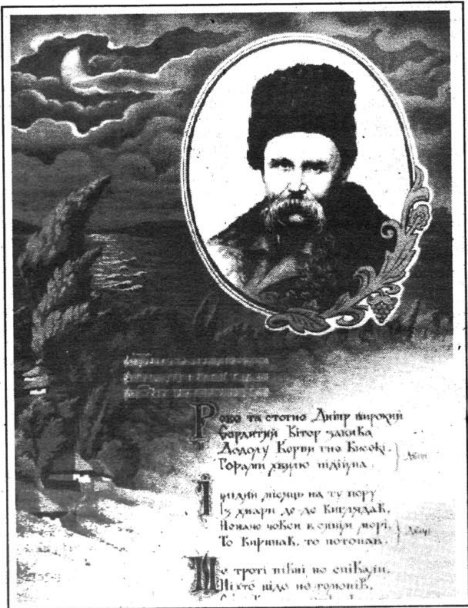
У нашім раї на землі
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.

Й ще одна відома істина — створення Шевченком української мови. Він плекав її і леліяв, і заповідав її поколінням як найбільший скарб.

І яка ж то прикрість, що в час, коли наше слово може лунати вільно, з полиць книгарень зникають українські книги, не більшає, а меншає українських фільмів, вистав...

Ось про все це, як змінити справи на краще, як гуртом, об'єднавши сили підприємців, кооператорів, державних та культурних діячів, подолати важкий рубіж, і йтиме розмова на прийомі, що його дає Президент України Леонід Макарович Кравчук.

Юрій МУШКЕТИК.

Мовою плакатів і книжок

«Реве та стогне Дніпр широкий...» І вірші, і мелодія відомої пісні багато кому запали в душу. При згадці про них виникає низка образів, схожих на ті, що намальовані Сергієм Рябцевим на кольоровому плакаті, репродукцію якого пропонуємо вашій увазі. Створений він художником на замовлення книговидавничого центру «Посредник», що випустив плакат до дня народження Тараса Шевченка.

Плакат надрукований комбінатом друку «Преса України» 100-тисячним тиражем і вже з"явився у торговельній мережі республіки.

Книговидавничий центр входить до складу відомого в Україні та за її межами міжнародного тижневика «Посредник». Нині центр готує до друку ще низку художніх кольорових плакатів, присвячених видатним діячам національного письменства й культури. Але основне завдання колектив центру вбачає у виданні кращих творів класиків світової української та зарубіжної літератури, на які нині так збідніли полиці крамниць, отже — і людське життя. Ряд їх вже у виробництві. А ще серед майбутнього доробку ентузіастів видавничої справи — книжки для малечі і школярів, любителів тварин і взагалі прихильників природи, для бізнесменів і економістів, студентів, господарок тощо.

У планах центру — передплатні серії, репринтні випуски шедеврів далекого минулого, томи яких прагнуть мати багато співвітчизників.

Вже цієї весни перші сотні тисяч таких книжок, з позначкою «Київ, книговидавничий центр »Посредник", потраплять до читачів.

Олександр АЛІКІН.
Київ.

ДОБРОТА ВРЯТУЄ СВІТ

Соціальний зріз

Сьогодні людям важко. Факт незаперечний. Як полегшити людські болі й страждання, як виявити елементарну турботу про тих, хто її потребує? Влас е, словом «турбота» й позначено один з головних напрямів сьогоднішньої діяльності Українського Фонду миру.

Торік київське міське відділення Українського Фонду миру виступило з ініціативою організувати безплатні обіди для людей похилого віку, які опинилися за межею бідності. Спільно з територіальним центром обслуговування пенсіонерів Києва воно відкрило на початку року їдальні для знедолених у Радянському та Залізничному районах. Укладено договори з трестами їдалень. Але де взяти кошти? Міське відділення Українського Фонду миру звернулося з листами-проханнями до керівників підприємств, комерційних структур, міністерств, установ. На рахунок N 000705901 струмочками потекли добровільні пожертвування. 53 трудові колективи стали спонсорами цієї благородної акції. Це дало можливість фінансувати безплатні обіди для бідних ще і в Старокиївському та Ленінградському районах. В семи їдальнях протягом року харчувалося більше як 900 чоловік. З Нового року цією акцією охоплені також незабезпечені громадяни Шевченківського та Дарницького районів.

І знову та сама проблема: як бути з коштами? Обіди подорожчали з 40 до 120-150 карбованців. Тому міське відділення Фонду миру знову звернулося по допомогу до людей щедрої душі. Звертання знайшло відгук. Зокрема, комерційний центр «Правекс» повністю взяв на себе фінансування обідів для 40 пенсіонерів у їдальні Дарницького району. Люди дякують президентові центру «Правекс» Леоніду Черновецькому за виділені 900 тисяч карбованців і за те, що центр організував для бідних два магазини, які забезпечуватимуть їх верхнім одягом. Напевне ж, знайдуться добрі люди, котрі пожертвують якийсь зайвий одяг для бідних, принесуть, не поскупляться.

Спонсорами безплатних обідів стали також комерційні банки «Аваль», «Аерофлот», «Східінвестбанк», «Промінвестбанк», «Київшляхбанк», «Укрсоцбанк», «Зовнішекспобанк», «Брокбізнесбанк», «Мебліпромбанк».

Благородну місію спонсорства щодо малозабезпечених здійснюють також Укртелерадіокомпанія, Міненерго, Мінпраці, Міністерство внутрішніх справ, корпорації «Укрбудматеріали», «Укрмонтажспецбуд», «Укрмонолітспецбуд», «Укравтотранс», Інститут харчової промисловості, Українська православна церква Київського патріархату, Спілка Євангельських християн-баптистів.

До Фонду миру надходять листи щедрих душею людей, тих, які жертвують для незабезпечених. Вони бентежать, сповнюють найсвітлішими почуттями. Ось що пише заступник голови Служби безпеки України В. Горбатюк:

«Служба безпеки України повністю підтримує доброчинні акції вашого фонду. Ми щиро вдячні вам за допомогу, яку ви надаєте інвалідам війни й праці, людям похилого віку. Ми утримуємось за рахунок державного бюджету. Але, розуміючи важливість благодійних акцій і те, що багато людей опинилися за порогом бідності, наш колектив виділяє 50 тисяч карбованців на харчування бідних. Кошти перераховані».

З Івано-Франківська пише пенсіонерка М. Українчук: «Я перенесла інсульт. Вже другий рік лежу прикута недугою. Допомогу мені подають працівники Фонду миру, голова його обласного відділення Людмила Іванівна Ніколаєва, лікар Любов Юріївна Маковійчук. Остання лікує мене, робить масаж, подає чай. Коли приходить, поводить по хаті, пожартує, добрим словом підтримає, завжди знайде час поздоровити з днем народження, зі святами. Для хворого вже й радість на душі. Я думаю, доброта — це культура людини. А доброта врятує світ!»

А якими словами оцінити благочинність тих, хто жертвує для бідних не від щедрот своїх, а від душевної доброти. Нерідко пенсіонери самі, маючи обмежені можливості, діляться з нещасними й убогими. Серед них можна назвати киян Шостака, Лепеху, Фетисову, котрі із своїх більш ніж скромних заощаджень і заробітків віддають щомісяця певну суму на підтримку Фонду. Достойні, щоб згадати їх, ветерани війни Петро Бажан і Григорій Брацлавський. До речі, вони не тільки діляться з неімущими останнім, а й залучають до цього підприємства, фірми, установи Залізничного району Києва.

Отакі вони, факти з нашого нелегкого щоденного життя. Трудноші, біда переслідують нас. Проте хочеться вірити, що велике світло душевності згуртує людей, полегшить їх долю. Цьому й сприяє Український Фонд миру.

Адам КОРДОНЕЦЬ,
перший заступник голови Українського Фонду миру.

Проаналізувати стан і перспективи релігійного життя в Україні робить спробу релігієзнавець, завідуючий відділом Львівського музею історії релігії Микола Хмільовський. Пропонуємо вашій увазі його статтю на цю тему.

ВИБІР

Релігія

Стан релігійного життя в Україні тотожний загальносуспільному і визначається двома тенденціями: розпадом імперських структур і творенням нових. Якщо розпад євангельських церков проходить більш-менш «цивілізовано», то Українська православна церква — Київський патріархат (УПЦ — КП), Українська православна церква — Московський патріархат (УПЦ — МП), Українська греко-католицька церква (УГКЦ) ведуть між собою жорстоку боротьбу за спадок РПЦ в Україні: храми, віруючих, «місце під сонцем»...

Надмірна емоційність руйнівного характеру в «трикутнику» УГКЦ, УПЦ-МП, УПЦ-КП пояснюється розпадом ще однієї, по суті, релігійної структури — КПРС. Віруючі в комуніво масово повертаються до традиційних форм релігійності. Виховані в умовах безкомпромісної боротьби за владу, маючи відповідні «бійцівські якості», вони легко захоплюють лідерство в церковних справах, привносять туди дух нетерпимості, культ насильства, «ідеал» ненависті.

Реальною основою загострення стосунків між УПЦ-МП, УПЦ-КП, УГКЦ є переплетіння останніх з політико-правними й економічними проблемами. Якщо перші до певної міри знімаються прийняттям Закону про свободу совісті і релігійні організації (хоча повна політико-правна реабілітація церкви в Україні не знайшла ще свого належного вирішення), то економічні проблеми в умовах загальної кризи поглиблюються. За світовими стандартами для нормального функціонування релігійних організацій потрібно мати один храм і два священнослужителі на тисячу віруючих. Тобто, якщо в Україні 40-50 мільйонів віруючих, то має бути 40-45 тисяч храмів і 80-90 тисяч пастирів. Сьогодні ж в Україні маємо 20-25 відсотків норми, а в деяких областях — менше 5 відсотків.

УПЦ-КП, УПЦ-МП, УГКЦ обтяжені внутрішніми проблемами — розбудовою у повному обсязі церковних структур (управління, шкільництва, монастирів, місій, видавництв тощо), а також складностями поєднання в одне ціле надто різнопланових складових. Найяскравіше це простежується в УГКЦ, де до спільного знаменника повинні прийти ті, які творили «катакомбну» церкву, ті, які служили в діаспорі, і ті, які проходили школу життя в «номенклатурній» РПЦ. Тотожні проблеми поєднання тих, які протистояли (відкрито чи мовчки) більшовицькому режиму, тих, які служили (вільно чи з примусу) останньому, і одновірців на поселеннях мають місце в тій чи іншій мірі в УПЦ-КП, УПЦ-МП, а також і в протестантських церквах. Концентрація на внутрішньоцерковних проблемах зумовлена ще й стереотипом суспільної свідомості, в тому числі церковної, що релігія — це те, що відбувається в стінах храму, щонайбільше в межах церковної огорожі. Розуміння релігії як обрядовір'я, котре спричинено, в основному, більшовицькою практикою повного відчуження церкви від суспільно-культурного життя, не подолано і донині. Християнська максима любові до Бога і людини, служіння Богу і людині напрочуд скоро забулася чи, може, ніколи вповні й не була засвоєна в Україні.

Типологічно УПЦ-КП і УПЦ-МП є практично тотожними. Обидві є автономними (УГКЦ у складі римо-католицької церкви, УПЦ-МП — московської), обидві є носіями наднаціональної (космополітичної) християнської традиції (УГКЦ у формі римського універсалізму, УПЦ-МП — московського месіанізму). Обидві виходять з пріоритету прав людини (УГКЦ — «західної» моделі, УПЦ-МП — прав «русского человека»). Обидві є строго ієрархічними, культивують канонічність як основу церковного життя. Натомість УПЦ-КП є автокефальною, як носій «української ідеї» в християнстві постулює взаємозалежність прав нації і особи, декларує беззастережну підтримку Українській державі. Основою церковного життя УПЦ-КП є соборноправність, спостерігається певна вільність у трактуванні церковних канонів. У перспективі, при збереженні сьогоднішніх тенденцій, УПЦ-КП може стати своєрідною формою протестантизму в православ'ї, типологічно близькою англіканській церкві. Відзначені характеристики, а також спільність в УГКЦ, УПЦ-МП, УПЦ-КП церкви-матері — Київської церкви святих рівноапостольних Володимира і Ольги можуть стати основою як налагодження між ними толерантних стосунків, навіть єднання, так і різкого розмежування, протистояння.

УПЦ-КП, УПЦ-МП, УГКЦ набирають сьогодні в Україні чітко окресленого регіонального забарвлення: УПЦ-КП — Центр, Волинь; УПЦ-МП — Схід, Південь; УГКЦ — Захід. Внаслідок цього ці церкви об'єктивно не можуть бути виразниками загальносуспільних інтересів. Підсилюється це й тим, що не вся повнота соціальних груп представлена сьогодні в церквах, зокрема практично повністю відсутній там «радянський середній клас» — інтелігенція, службовці («білі й сині комірці») різних рангів і фахів, не кажучи вже про нинішню українську еліту.

В умовах соціальної нестабільності і внутрішньої слабкості необхідністю стає пошук союзників як за межами, так і всередині України. Найприроднішою зарубіжною опорою для УГКЦ є Рим, для УПЦ-МП — Москва, а для УПЦ-КП — світові українські структури. Всередині ж України такими союзниками є місцеві владні структури: на Заході для УГКЦ, на Сході, Півдні для УПЦ-МП, в Центрі, Волині для УПЦ-КП. В результаті буде продовжено побутування в Україні тисячолітньої традиції «державної церкви», сьогодні, правда, на регіональному рівні. Якщо ж узяти до уваги наявність в Україні різних регіональних відмінностей у культурі, свідомості, побуті, то оформлення ще й «регіонально-державних церков» може стати тим чинником, що творитиме критичну масу регіоналізму в Україні, сприятиме переходу останнього з потенційного стану в актуальний. Більш того, саме гасло захисту прав «нашої церкви, нашої віри» зможуть підняти мільйони, стати ідейним обгрунтуванням сепаратизму. Даний перебіг подій розвивається самопливом, при збереженні наявних тенденцій він потребуватиме лише коригування (для цього відповідні центри мають відповідні служби) і тому є найбільш реальним.

Протистояти цьому процесові можуть лише спільні зусилля громадськості і влади. Можливі декілька варіантів виходу з даної ситуації. Перший передбачає перетворення УПЦ-КП, УПЦ-МП, УГКЦ у загальноукраїнські структури. Найкрасномовнішим підтвердженням цього став би факт проживання на Заході лише 50 відсотків віруючих УГКЦ, інші ж 50 — в усіх регіонах України. Відповідно й УПЦ-КП, УПЦ-МП набули б такої самої структури поширення. Реальністю це може стати при постійній дії (без будь-яких катаклізмів) протягом 20-25 років системи союзів і противаг як на регіональних, так і на загальноукраїнському рівнях. Так, на Заході на основі православ'я складається союз УПЦ-КП і УПЦ-МП, і вони спільно протистоять католицькій УГКЦ, місцева влада дотримується абсолютного нейтралітету, центральна ж надає непряму підтримку УПЦ-КП, УПЦ-МП і обмежує зв'язки УГКЦ з Римом. На Сході на основі українськості вступають в союз УПЦ-КП, УГКЦ і разом виступають проти зросійщеної УПЦ-МП, місцева влада знову-таки дотримується нейтралітету, а центральна — вказує непряму підтримку УПЦ-КП і УГКЦ і обмежує зв'язки УПЦ-МП з Москвою. В Центрі на основі вірності християнській традиції, канонічності стають союзниками УПЦ-МП, УГКЦ і поборюють «неканонічну» УПЦ-КП, місцева влада тримає нейтралітет, центральна ж приховано підтримує УПЦ-МП, УГКЦ і контролює зв'язки УПЦ-КП зі світовим українством. На жаль, така виважена і диференційована політика виходить за межі людських і професійних можливостей нинішнього покоління церковних державних мужів як в центрі, так і на місцях, і тому даний варіант перебігу подій по суті є не реальним.

Микола ХМІЛЬОВСЬКИЙ

Львів

(Закінчення буде)

Культура

«ОСЬ ПРОДАМО БРОНЗОВОГО ВОЖДЯ...»

Неювілейні нотатки з ювілейної нагоди — 180-річчя з дня народження С. С. Гулака-Артемовського.

— Ось тут, у центрі села, стояла хата священика Степана Гулака-Артемовского,— показав на зарослу торішнім бур'яном місцину Василь Стецюра, районний «екс-міністр» культури, великий шанувальник минувшини, і урочисто продовжував:— Звідси пішов славетний наш земляк, видатний співак і композитор, творець першої української опери «Запорожець за Дунаєм» Семен Степанович Гулак-Артемовський. Тут жив і його рідний дядько, відомий український поет і байкар, один з перших ректорів Харківського університету Петро Петрович Гулак-Артемовський... Цей куток Городища називають по-давньому — Гулаківщиною, бо й донині тут живе багато Гулаків, співучих, скажу я вам, людей...

Підходимо ближче до скромного пам'ятного знака, на місці якого стояла священикова хата. Ліворуч від нього — колгоспна контора, праворуч — клуб, будинки. А за кілька кроків, «немов більмо ув оці», — сказав тутешній старезний дід Гулак, — «товариш- вождь» поглядає з постамента. Придумали ж оте безглуздя — умостити затятого безбожника на садибі потомственних священнослужителів! А чудовий, талановитий пам'ятник славному землякові роботи народної художниці України Галини Кальченко — віддалік, навпроти кінотеатру «Жовтень». Там же, у кінотеатрі, на другому поверсі, тулиться літературно-меморіальний музей Семена і Петра Гулаків-Артемовських, перенесений років з двадцять тому з Гулаківщини і «розміщений... тимчасово».

... У кінотеатрі стояла завіса з чадного газу. «Це затопили курним вугіллям кочегарку»,— пояснила завідуюча музеєм Людмила Комісарчук. Піднімаємося сходами. Чим вище — тим сильніший сморід. У музеї, холодному, незатишному залі, — сірі стіни, обвалена стеля. «Ледве вблагала місцеву владу, щоб хоч до ювілею дали гроші на ремонт, бідкалася завідуюча. Але що то за гроші — 400 тисяч? Вистачить лиш на те, щоб зарихтувати стелю та побілити. Жаль експонатів, котрі від сирості й холоду псуються. А є тут цінні старовинні речі, оригінали. Ось рояль, за яким працював Семен Степанович. Ось портрет Глінки, намальований його внучкою Вірою. «Здалося, з жалем і докором дивилися з портрета очі Михайла Глінки. Це він, видатний російський композитор, приїхавши 1838 року в Україну шукати таланти, був зачарований красою та силою голосу юного семінариста Семена Гулака- Артемовського. Звідтоді, взявши за руку «українського солов'я», він повів його через Флоренцію, Рим, Париж до вершин слави. Найвидатніші митці того часу схиляли голови перед могутнім талантом Гулака-Артемовського. А ми?!

«Брате-друже мій єдиний...» — з незмінною теплотою і щирістю звертався до свого побратима і земляка Тараса Шевченко. Семен Степанович у роки Тарасової неволі, незважаючи на невдоволення і гнів власть імущих, листувався з другом і підтримував його матеріально. Надзвичайно захоплювався і пишався обдаруванням Гулака-Атремовського Кобзар: «Тепер через день дають «Руслана і Людмилу», — писав він у листі до українського мецената Г.С.Тарновського. — Та що то за опера, так ну! а надто як Артемовський співав Руслана, то так, що аж потилицю почухаєш, далебі правда! добрий співака, нічого сказать».

Славнозвісний співак і композитор присвятив своєму другові пісню «Стоїть явір над водою», а Тарас Григорович подарував дружині автопортрет... Жаль, що всього два роки не дожив Шевченко до прем'єри опери «Запорожець за Дунаєм», яка стала первістком українського оперного мистецтва.

Відвідини музею посилили невеселі роздуми. Чому ми не вміємо шанувати світочів національної культури? Хочемо, щоб її знали й поважали інші, а самі... Гірко було слухати розповіді Василя Михайловича про те, що після відкриття у 1971 році пам'ятника С.Гулаку-Артемовському і наїзду знаменитих столичних гостей, більше ніхто упродовж 22 років не заглянув на батьківщину «батька української опери», не поцікавився долею «тимчасово» перенесеного до кінотеатру музею, вшануванням пам'яті «корифея сцени і творця невмирущих народних образів».

Навіть у нинішні ювілейні дні святкування 180-річчя з дня народження С.Гулака-Артемовського (в Городищі проводилася декада його пам'яті), ні Міністерство культури, ні Спілка композиторів, ні Фонд культури — жодна столична установа, жоден митець не відгукнувся, хоча б листовно, на запрошення городищенців. Не кажучи вже про якусь допомогу. Чимало поклали надій, розповідали виборці Городища, на народного депутата України Зайця, котрий обіцяв у передвиборній програмі підтримку культури. Однак, ставши депутатом, забув, очевидно, про це. Проте, у Городищі, «де змалку вчаться спочатку співати, а потім говорити», не має свого приміщення дитяча школа мистецтв. Музична школа перебуває у нескінченному ремонті. Тож юні музиканти змушені поневірятися по непристосованих для занять приміщеннях. Сумно було спостерігати, як учитель музичної школи, зібравши навколо себе зграйку дітей, пояснював їм щось на старому, пошарпаному піаніно. Семінарист Семен Гулак-Артемовський міг навчатися чистого співу у церковному хорі. Однак і цього позбавлені юні його земляки — дві городищенські церкви на чолі з пастирями перебувають у непримиренній ворожнечі. Чого в них навчишся?!

І все ж генеральний директор районного центру культури і дозвілля (колишній райвідділ культури) Микола Ковальчук настроєний оптимістично, хоч і не без іронії: «Ось знайдемо покупця на бронзового вождя (уявляєте, скільки цінного матеріалу — висота майже 8 метрів і окружність 5 — чиста бронза!), забагатіємо й на ті гроші облаштуємо чудовий музей Гулаків- Артемовських...»

А коли серйозно, то є в містечку будинок, котрий аж «проситься», щоб у ньому розмістити літературно-меморіальний музей. Це чудовий, старовинний особняк — на початку століття власність місцевих цукрозаводчиків, до речі, великих меценатів, на противагу сучасним цукромагнатам. Нині в особняку знаходиться районна держадміністрація. Поруч — колишній старий райком партії та недобудований новий — «катакомби комунізму», — кажуть у Городищі. Тож, як видно, браку в адміністративних приміщеннях немає. Є, на жаль, в іншому — усвідомленні того, що жити на землі, яка виколисала велетів національної культури, випадає не кожному. І пишатися цим треба. І берегти пам'ять. І шанувати. І дітей привчати до цього.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Городище Черкаської області.

Украинская Академия информационных технологий приглашает:

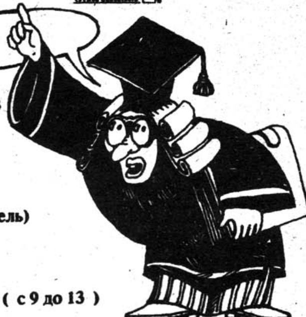
БИЗНЕСМЕНОВ, РУКОВОДИТЕЛЕЙ, ФИНАНСИСТОВ НА УСКОРЕННЫЕ КУРСЫ

ОЧЕНЬ ПЕРСОНАЛЬНО!

За 6 дней - прочные навыки пользования персональным компьютером, факсом, ксероксом, мультифункциональным телефоном.

ЗАНЯТИЯ - ИНДИВИДУАЛЬНЫЕ (1 слушатель - 1 преподаватель)
ПРОГРАММА и ГРАФИК - по согласованию
УСЛОВИЯ - КОМФОРТНЫЕ

ЗВОНИТЕ НЕ ОТКЛАДЫВАЯ: (044) 434-07-65 (с 9 до 13)

"The excellence of our systems is built very firmly on the excellence of our people."

Digital is the world's leading innovator and supplier of networked computing systems. To help develop our new subsidiary in Ukraine, we are looking for:

Computing Sales Professional

- Ukrainian and International Banking and Finance sector
- Telecommunications sector
- Industrial and Manufacturing sector
- Public, Government and Education sector
- Complementary Solution Partner Development (Channels)

Required Skills:

- Solid understanding of how computer technology can solve customer problems
- Selling skills for Digital's many products and services
- Can develop creative strategies designed to achieve sales objectives
- Solid expertise in one of the above sectors

Customer Service Engineers

You have excellent hardware and software expertise on Digital's VAX/VMS family of computers, the ability and desire to learn about Digital's emerging Alpha technology and Open Systems strategies

Secretaries

You have proven experience in a business environment with excellent oral and written command of English and Ukrainian. Your organizational skills and ability to learn and adapt quickly are key. You enjoy working in teams and are familiar with technical terminology. You must have developed computer skills in word processing and spreadsheets.

Applicants must be fluent in oral and written English and Ukrainian. These positions offer considerable scope with excellent conditions. On-going development programs are an important part of our offer.

Please send your detailed resume, indicating which position you wish to apply for and which sector you have experience in, to our office:

Digital Equipment Ukraine
Human Resources Manager
30/1 Grush evskaya Street
Office 214
Kiev, Ukraine 252021

Please do not call our office. We will contact you regarding future interview possibilities.

Digital Equipment Corporation

M SYSTEM

Итальянская фирма осуществляет поставку, шеф-монтаж и гарантийный сервис оборудования для

**РЕСТОРАНОВ,
БАРОВ,
КАФЕ,
ГОСТИНИЦ.**

Консультации, проспекты по адресу: Киев, Крещатик 5, 3-й этаж.
229 - 30 - 57, 228 - 85 - 21

Formula

Организация продает автомобили

МАЗ

Тел. в Минске: (0172) 45-71-01

ПРЕДПРИЯТИЕ
возьмет в аренду
помещение /здание/ общей площадью 1000-2000 кв.м /первый этаж, отдельный вход/ в целях размещения сборочного производства

1000-2000 М²

Тел.: 440-46-50.

"Газетная реклама" (044) 221-52-54

ПРЕДПРИЯТИЕ ПРИНИМАЕТ ЗАКАЗЫ НА ИЗГОТОВЛЕНИЕ ШИН ТИПА "СУПЕРЭЛАСТИК" ДЛЯ АВТО- И ЭЛЕКТРОПОГРУЗЧИКОВ

ГРУЗОПОДЪЕМНОСТЬЮ 1.5 - 2.0 тн : 4.00-8, 5.00-8, 18x7x8 и 6.50-10

ИЗГОТОВЛЕНИЕ В ТЕЧЕНИЕ 15-30 ДНЕЙ ПОСЛЕ ПРЕДОПЛАТЫ

ОТГРУЗКА : САМОВЫВОЗОМ

КОНТАКТНЫЙ ТЕЛЕФОН В ДНЕПРОПЕТРОВСКЕ : (0562) 98-39-36

Інженерний центр

реалізує:

— Уперше на українському ринку для початківців і професіоналів відеокамера магнітофон MINOLTA 8428E; 64-разове збільшення, дистанційне керування, можливість нічних зйомок.

І все це при габаритах 112×114×174 мм і масі 0,8 кг.

— Копіювальний апарат MINOLTA EP-30 із стартовим пакетом 10 000 копій, формат А4.

ПОДАЄ:

підприємствам і приватним особам послуги у перевезенні вантажів автомобілями КамАЗ-5320 вантажопідйомністю 8 т.

ПРИДБАЄ:

тентові причепи і тенти до автомобілів КамАЗ-5320.

Телефонуйте: (044) 416-12-93, 417-41-42, 417-15-09.
Приїздіть: Київ, Контрактова площа, 12.

Український концерн спільних підприємств

Наші рішення — Вашим проблемам

Тел.: (044) 212-48-65.
Факс: (044) 212-40-87.

Арбітражний суд Рівненської області порушив справу № 617-11 за позовом Рівненської бази «Облкооплісготорг» до приватної фірми «Берта» про визнання банкрутом.

Адреса фірми: Рівне, вул. Замкова, 9/5, р/ 468277 в Укрсоцбанку м. Рівне.

ПЕЖО – ДОСВІД ДОРІГ УСЬОГО СВІТУ!

Багаторазові переможці ралі «Париж — Дакар» автомобілі «ПЕЖО» довели свою міцність, надійність та економічність і свій престиж повсюди — від пісків Сахари до автострад Америки.

Автомобілі «ПЕЖО» від офіційного імпортера «ІЛТА Київ» — це гарантія та фірмовий сервіс.

Двигун — дизельний чи карбюраторний, додаткове обладнання, колір — на Ваш вибір.

Про умови продажу і сервісу Ви дізнаєтесь, завітавши до нашого офісу за адресою:

Київ-10, вул. Січневого повстання 11-А
тел. 290-40-33, 290-42-48, 290-42-70
факс 290-42-74

PEUGEOT ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ЦЕНТР «РЕГІОН»:

I. Запрошує ТТК (тимчасові творчі колективи) зі своїми обсягами робіт. Оплата праці — 70 відсотків від суми договору в купонах для українських замовників і 80 відсотків від суми договору для російських замовників в рублях або ВКВ.

II. Оформить у найкоротші терміни закордонні паспорти, а також в'їзні та виїзні візи до США, Німеччини, Мексики, ПАР та інших країн.

III. Як дистрибютор зарубіжних фірм пропонуємо на вигідних умовах контракти на поставку:

аудіо, відеотехніки та касет фірми JVS з Японії;

побутової електротехніки (кухонні комбайни, кавомолки, тостери, праси, фени, електробритви, годинники, калькулятори і т. ін.) фірми «Браун» з Німеччини;

побутової електротехніки (кухонний посуд і приладдя, грілі, кавоварки, пральні машини, пилососи і т. ін.) фірми «Тефал» з Франції;

лікарські препарати з Індії;

широкий асортимент парфюмерних виробів з Франції та Англії.

Із зразками та каталогами можна ознайомитися в нашому офісі.

Поставка контейнерами, автотранспортом — прямо у Вашу фірму.

Наша адреса: 310141, м. Харків-141, вул. О. Яроша, 18-А, к. 903.

Телефони: 32-13-17, 30-04-14.

ПРОСПЕКТ ЕМІСІЇ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «НАРОДНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «КІНТО»

ОСНОВНІ ДАНІ ПРО ЕМІТЕНТА

1. «Народний інвестиційний фонд «КІНТО» (скорочено — фонд) зареєстрований 30 грудня 1992 р. державною адміністрацією Печерського району м. Києва як акціонерне товариство відкритого типу зі статутним фондом 5000000 (п'ять мільйонів) крб.

2. Юридична адреса: 252195, м. Київ, бул. Л. Українки, 26, к. 221.

3. Органи управління емітенту.

Управління Фондом здійснюється Загальними Зборами акціонерів, Радою директорів.

Інвестиційним керуючим Фонду є акціонерне товариство «КІНТО», яке здійснює керівництво активами Фонду.

ПРЕДМЕТ СТАТУТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ «НАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ «КІНТО»

4. Основною метою діяльності Фонду є мобілізація вільних коштів юридичних осіб та громадян і поміщення їх у різні види матеріальних та фінансових активів, фінансування інвестиційних програм, а також акумулювання приватизаційних коштів громадян шляхом обміну приватизаційних паперів на цінні папери власного випуску.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЕРУЮЧОГО ФОНДУ

5. Акціонерне товариство «КІНТО» зареєстроване Міністерством фінансів як торговець цінними паперами, має ліцензію на здійснення посередницької діяльності під час приватизації майна державних підприємств.

6. До акціонерів АТ «КІНТО» належать три комерційні банки з числа найбільших в Україні, канадська корпорація Atlas Global Ventures Inc., а також ряд інших комерційних структур.

ДАНІ ПРО ФІНАНСОВЕ СТАНОВИЩЕ «НАРОДНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ «КІНТО»

7. Оскільки Фонд зареєстрований 30 грудня 1992 р., бухгалтерських балансів, звітів про розподіл прибутку та інших фінансових звітів на момент передплати немає. Кредиторської заборгованості на момент випуску акцій Фонд не має. Адміністративні та економічні санкції державними органами на Фонд на момент випуску акцій не накладались.

ВІДОМОСТІ ПРО ВИПУСК ЦІННИХ ПАПЕРІВ

8. Загальні відомості про цінні папери.
Рішення про додатковий випуск акцій Фонду було прийняте Загальними Зборами акціонерів 24 лютого 1993 р. На момент прийняття рішення про додатковий випуск акцій статутний фонд у розмірі 5000000 (п'ять мільйонів) крб. сплачено повністю.

Додатковий випуск акцій Фонду складається із 495000 (чотирьохсот дев'яноста п'яти тисяч) простих іменних акцій на загальну суму 495000000 (чотириста дев'яносто п'ять мільйонів) крб. Номінальна вартість однієї акції 1000 (одна тисяча) крб.

Розповсюдження акцій Фонду починається 8 березня 1993 р. і продовжується протягом шести місяців.

Для фізичних осіб акції розповсюджуються без будь-яких обмежень. Юридичні особи купують акції на підставі угоди з Фондом. Акціонер володіє кількістю голосів на Загальних Зборах, що відповідає кількості належних йому акцій. Мінімальна кількість акцій, що надає право голосу, складає 500 (п'ятсот) акцій.

9. Розмір та порядок отримання дивідендів по акціях визначається Радою директорів і затверджується Загальними Зборами акціонерів.

НАПРЯМИ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛІЗОВАНИХ КОШТІВ

10. З метою одержання високого та сталого доходу, надійного розміщення залучених коштів, підтримки їх ліквідності Фонд здійснює інвестиції в короткострокові грошові зобов'язання, включаючи депозитні сертифікати, строкові депозити, банківські векселі національних і іноземних компаній, інші короткострокові зобов'язання з плаваючою чи гнучкою процентною ставкою, а також в акції і облігації вітчизняних та іноземних підприємств, в паї і нерухомість та інші активи.

11. Здійснення комерційної діяльності шляхом обміну залучених приватизаційних паперів на пакети акцій підприємств, що приватизуються.

Акції можна придбати за адресою: 252195, м. Київ, бул. Л. Українки, 26, к. 221.

Довідки за телефонами: 296-67-30, 295-73-92.

ФИНАНСОВО-ПРОМЫШЛЕННАЯ ГРУППА "СИГМА"

Акционерное общество "Финансово-промышленная группа СИГМА" объявляет о начале продажи именных акций третьей эмиссии.

- **Уставной фонд общества: 200,0 млн.крб. Номинальная стоимость акции: 5.000,00 крб**

Акции продаются физическим и юридическим лицам Украины и других государств с 1 февраля по 15 июня 1993 года.
Курс продажи именных и привилегированных акций на 15 января 1993 года составил:

- Для физических лиц Украины .... 7.500,00 крб.
- Для юридических лиц Украины .... 10.000,00 крб.
- Для иностранных юридических и физических лиц .... 25,0 $ USD или в российских рублях по курсу ЦБ РФ

Минимальный гарантированный дивидент - 30%.
За 1992 год акционерам начислен дивидент 65%.

- **Система 49 фирм СНГ и Европы гарантирует надежность Ваших вкладов!**

Информацию по оформлению подписных листов и проспекту эмиссии акций Вы можете получить по телефонам: 21-74-17, 47-14-65 или по адресу: г.Харьков, пер.Марьяненко, 4-а, информационно-рекламный отдел, внутренний телефон "33".

Акции - капитал будущего!

Ухвалою Арбітражного суду Донецької області від 3 листопада 1992 року порушено справу про банкрутство Слов'янського кооперативу «Еврика-1», голова — Н. П. Кириченко. Кооператив розміщується за адресою: 342212, Донецька область, Слов'янськ, зав. Чубаря, 4/9, розрахунковий рахунок № 461245 у Слов'янському відділенні Агропромбанку.

Справу № 313 10 п/д розглядає Арбітражний суд Донецької області: 340015, м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 34.

Майнові вимоги кредиторів подаються до Арбітражного суду у місячний строк від дня опублікування цього оголошення.

Підприємство реалізує зі складу автомобільні компресори до двигунів «ЗИЛ», «МАЗ», «КамАЗ». Партія не менш як 100 штук. Форма оплати будь-яка.

Звертатися: м. Маріуполь, (0629), тел. 33-21-03, 34-94-79.

Журналістське розслідування

КУПЛЮ РЕБРО...

Коли продаються і купуються честь і совість, до торгівлі кістками, сухожиллями та іншими людськими «деталями» — один крок

Першими вдарили на сполох козаки Херсонського коша: з міста вивозять за кордон людські органи. З того, як це буває, виникли страхітливі чутки — про мафію, яка наживається на такому експорті.

Скажемо відразу: дещо, схоже, підтверджується. Судячи з документів, комерційні експортні операції здійснював Херсонський центр науково-технічних послуг — установа, що прямого відношення до медицини не має. «Вирахувати» її допоміг офіційний лист до митниці, в якому директор С. Виноградов і бухгалтер Л. Фельдман просять виконати «митний догляд одного комплекту трансплантантів вартістю 250 доларів», призначеного для відправлення до США. Пізніше стало відомо, що в період з 4 березня до 27 липня 1992 року на адресу американської фірми «Фларк Медікал, Інк» (Майамі-Біч, штат Флорида) транспортовано 25 посилок — більш як півтонни (точніше — 655 кілограмів) біологічних трансплантантів (кістки й суглоби).

Чи законна така комерція?

Ігор Орлов, начальник відділу Херсонської митниці:

— У вересні позаминулого року директор Херсонського центру звернувся з проханням видати ліцензію на експорт трансплантантів. Ліцензію № 006133100000334 видав за своїм підписом заступник міністра Л. Стешенко. Вона передбачала відправити американцям 1000 комплектів біологічних трансплантантів на суму 600 тисяч доларів. Міністерство охорони здоров'я теж дозволило таку діяльність...

Виходить, усе в ажурі? Однак у ліцензії немало білих плям. Вона чомусь не фіксує головне: хто «виробник» незвичайного товару — у третій графі немає конкретної адреси. Працівникам херсонського контрольного закладу в цій операції відведено роль простих «транзитників»: хоч трансплантанти вивозять з України, в ліцензії фігурує Шереметьєвська митниця. До того ж на документах немає підпису керівника організації, яка відправляє товар. Нарешті, під час відправлення біологічні трансплантанти не занесли до списку товарів, що підлягають ліцензуванню. Отож, на названий документ херсонські митники можуть спиратися з великими застереженнями.

Парадоксально, але й довідка за підписом заступника міністра охорони здоров'я України В. Пономаренка, на яку посилаються службовці як на дозвіл експортувати неліцензований товар, за оцінками спеціалістів, не має юридичної сили. Тільки й того, що цей лист не забороняє «наукове співробітництво медичних закладів з американською фірмою». Дозвольте, про які, власне, медичні заклади в Херсоні йдеться? В чому полягатиме співробітництво? Дивно, але довідка нікому не адресована і не грунтується на якихось чітких законодавчих положеннях.

Для ветерана митної служби, яким є начальник митниці Дмитро Плотников, варто було одного погляду на ці папери, щоб побачити їх «нечітке» оформлення.

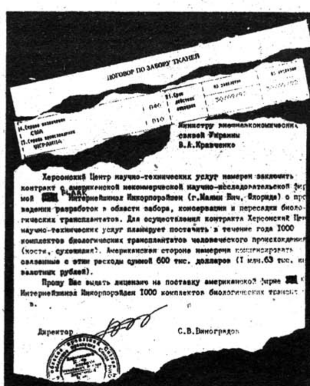
Зазначимо, що службові особи в Херсоні та Києві, причетні до цієї справи, постійно посилаються на «отсутствие законодательной регулировки вопроса сбора материала», тобто донорських органів і тканин. Прикро, звичайно, що за 70 з гаком років імперія так і не спромоглася створити відповідні закони про трансплантанти, хоча вони діють і в невеликих країнах — Кувейті чи Шрі-Ланці. Накази та інструкції Міністерства охорони здоров'я колишнього Союзу переважно говорять про суто технічні деталі — про порядок вилучення трансплантантів (наказ № 191 від 15 лютого 1985 року) і таке інше. Але чи дає це певні права комерсантам?

— Схоже, так, — пояснив **працівник обласної прокуратури Олег Вербицький**, котрий зацікавився гучною подією.— Організатори акції з вивезенням на Захід ходового товару знали про свою безкарність. Закон про трансплантанти у нас лише розробляється. Щоб порушити кримінальну справу за фактом, треба мати юридичні підстави, відповідну статтю у Кримінальному кодексі. А так що? Скажімо, переконаюся я, що дозволу на вилучення тканин у померлого ніхто не давав. Яким актом передбачено, щоб хтось питав дозволу? Які права в даному разі визначено для померлого, його родичів? Яка відповідальність чекає на лікаря? Можна говорити хіба що про моральний бік справи. Ось тут поміркувати є над чим.

— Чи встановлено, хто безпосередньо заготовляв товар для відправлення за кордон?

— Такого завдання собі не ставив...

Ясності у це питання не вніс і один з причетних до херсонської сенсації директор ХЦНТУ, тепер уже колишній, Сергій Виноградов. Точніше б сказати, він остаточно заплутав його. Сергій Валентинович рішуче відкидає найменше

ДОГОВОР ПО ЗАБОРУ ТКАНЕЙ

14. Сторона заказчика США | 1 840 | 21. Срок действия операции | 30/06/93
15. Сторона экспортирующая УКРАИНА | 1 810

Министру внешнеэкономических связей Украины
В.А.Кравченко

Херсонский Центр научно-технических услуг намерен заключить контракт с американской некоммерческой научно-исследовательской фирмой [redacted] КЛАРК Интернейшнл Инкорпорэйшен (г.Майами Бич, Флорида) о проведении разработок в области забора, консервации и пересадки биологических трансплантатов. Для осуществления контракта Херсонский Центр научно-технических услуг планирует поставить в течение года 1000 комплектов биологических трансплантатов человеческого происхождения (кости, сухожилия). Американская сторона намерена компенсировать связанные с этим расходы суммой 600 тыс. долларов (1 млн.63 тыс. валютных рублей).

Прошу Вас выдать лицензию на поставку американской фирме [redacted] Интернейшнл Инкорпорэйшен 1000 комплектов биологических трансплантатов.

Директор С.В.Виноградов

припущення, що його організація вивозила трансплантанти. Факту укладення контракту з американською фірмою **він не заперечує**, але, за його словами, на цьому все й закінчилося. Угоди не відбулося, валюту не одержано. Мовляв, хтось скористався з документів центру, щоб прокрутити вигідне дільце.

Останній візит — до **начальника управління охорони здоров'я області Віктора Трещова**. Він сказав:

— Галас навколо трансплантантів змусив мене вивчити проблему. У багатьох країнах світу пропагується безкорисливість у їх використанні, а комерція тут вважається кримінальною. Якось я викликав до себе начальника обласного бюро судмедекспертизи Леоніда Богуславського і, знаючи його схильність до підприємництва, застеріг від чогось подібного на службі. Згодом, коли мені стало відомо про два випадки взяття трансплантантів, я зажадав від експерта пояснень, не підозрюючи його, правда, в чомусь протизаконному, а так, для профілактики. Однак Леонід Григорович зігнорував моє прохання. Пізніше Богуславського було звільнено з роботи — з інших причин.

Сумна історія. Як сказав один із херсонських козаків, колись невільників з України брали живими, а тепер... частинами. Справді, за умов беззаконня та падіння моралі недалеко до оголошень у газетах, а то й на стовпах: «Куплю ребро...» (Чи щось інше). Будьмо певні, постачальники трансплантантів знайдуться, тим паче, коли плата у ВКВ. Дехто за неї ладен продати що завгодно, аби мати «навар» — навіть (вибачте!) на людських кістках. І все б нічого — трансплантанти часом рятують людині життя. Але **як іноді може добуватися «товар»?..**

Іван КАЛИНИЧЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України» по Херсонській області.

Телебачення

СЕРЕДА
3 березня

I ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Свічадо.
8.50 Молодіжна студія. «Фантон».
9.40 Мультфільм «Кругосвітня подорож Віллі Фога». 25 і 26 серії.
10.35 Шкільний екран. 11 кл. Основи інформатики і обчислювальної техніки. Прикладне програмне забезпечення ЕОМ.
11.00 А. Ешпай. Симфонія 7.
11.40 Шкільний екран. 10 кл. Українська література. Микола Хвильовий. «Мати».
12.10 УТН.
12.20 Багатосерійний худ. телефільм «Бодетаун». 70 серія.
16.00 УТН.
16.10 Синтез.
16.30 Канал «Д».
17.30 Чемпіонат Європи з волейболу. Чоловіки. Збірна України — збірна Ізраїлю.
18.15 Муз. фільм «Відродження».
18.25 Прем'єра науково-популярного фільму «Громадянин вірнопідданий» («Укртелефільм»).
19.00 УТН.
19.20 За і проти.
19.50 Вперше на екрані УТ. Док. телефільм «Фантазії пана Леоніда». («Укртелефільм», «Укрвідео»).
20.15 Концерт духовної музики.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.20 Спорткур'єр.
21.35 Акценти.
21.50 Золоті ворота.
22.20 Худ. телефільм «Пригоди принца Флорізеля». 2 серія.
23.25 Хіт-парад «12 мінус 2».
0.30 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Подивись, послухай.
8.40 Прем'єра худ. телефільму «Ріка брехні». 11 серія.
9.35 Мультфільми.
10.00 Футбол. Кубок володарів кубків. 1/4 фіналу. «Фейєноорд» (Голландія) — «Спартак» (Москва). 2 тайм.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Ж. Сіменон. «Мегре у міністра». Телевистава. Частина 2.
12.25 «Фруза». Худ. телефільм.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
15.10 Блокнот.
15.15 «Аліса в Задзеркаллі». Мультфільм. 1 і 2 серії.
15.40 Наш музичний клуб.
16.20 Прем'єра мультфільму «Літаючий будинок». 4 серія (США).
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Рік нашого життя».
17.50 Прем'єра худ. телефільму «Ріка брехні». 11 серія.
19.00 ТБ-версія.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Велика прогулянка.
21.20 Футбол. Ліга чемпіонів. ЦСКА — «Олімпік» (Марсель, Франція).
23.20 Новини.
23.40 Футбол. Ліга чемпіонів.
0.30 Прес-експрес.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Вітчизна моя. Перевтілення.
8.50 Паралелі.
9.05 Грає «Файн артс квартет»
9.25 Вустами маляти.
9.55 Балет Санкт-Петербурга. М. Минков. «Розбійники».
10.40 «Бурда моден» пропонує...
11.10 «На війні, як на війні».
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
15.50 Студія «Рост». Тон-лабіринт.
16.20 ТрансРосефір. Далекий Схід.
17.05 Християнська програма.
17.35 Фільм-концерт «Не журись».
18.00 На сьомій сесії Верховної Ради України.
18.55 Київська панорама.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 139 серія.
20.15 На сьомій сесії Верховної Ради України.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.55 Мультфільми.
14.10 Худ. фільм
15.55 Музична пауза.
16.00 Слов'янський симфонічний оркестр. Диригент Душан Михайлович.
19.15 Мультфільми.
19.30 Худ. фільм «Щит і меч».
21.20 «Ленфільм» показує: «У моїй смерті прошу винити Клаву К».

Спорт

Футбол

НА ЗАКАРПАТСЬКОМУ ПЕРЕВАЛІ

Уже не перший рік, мов весняні журавлі, тримають курс на Закарпаття футбольні клуби. Але останнім часом Ужгород став ще й своєрідним футбольним перевалочним пунктом. Одні клуби проводять тут підготовку, інші вирушають за кордон, треті вертаються звідти в Україну. Одного дня мені пощастило зустрітися в ужгородському готелі «Закарпаття» з двома колективами і поговорити з їхніми наставниками.

Львівські «Карпати» прямували до угорського міста Печ на тренування і товариські поєдинки.

— У місцевому клубі «Печ» грають наші Сергій Чабан та Роман Толочко. Отож, як кажуть, маємо родинні стосунки,— говорить головний тренер львів'ян **Мирон МАРКЕВИЧ**. — Гостюватимемо два тижні. Попросили наших друзів організувати три матчі з командами вищої угорської ліги і два — з суперниками трохи слабшими.

— Складається враження, що ви форсуєте підготовку, бо «Карпати» і вдома зіграли вже не один контрольний матч.

— А так і є. Адже в березні-квітні на нас чекають вирішальні матчі чемпіонату. Тому розкачуватися часу бракує. Ми зіграли ряд дуже корисних поєдинків: з СК «Одеса» — 2:1, «Таврією» (Херсон) — 1:1, «Евісом» (Миколаїв) — 0:0. Дуже мені сподобалася молода херсонська команда. Помітно додав у грі «Евіс». Гадаю, що тепер миколаївці, яких очолив досвідчений і авторитетний Леонід Колтун, обов'язково поборються за путівку до вищої ліги.

— Шановний Мироне Богдановичу, прихильників вашого клубу, і не тільки їх, цікавлять кадрові зміни в «Карпатах». Які вони?

— Від нас практично ніхто не пішов. Історію з Топчієвим вже набридло повторювати. Справді, сам гравець захотів перейти до «Динамо». Керівники київського клубу, які проявили зустрічну симпатію, самі визначили суму трансферу. Але після цього з Києва ніякої реакції. Тут будемо принциповими. Доки не отримаємо обумовлених грошей за Топчієва, дозволу на його перехід не дамо. З цим футболістом маємо контракт ще на півтора року. А поповнення у нас непогане. Повернувся з московського «Асмаралу» Андрій Гусин, запросили Василя Кардаша зі Стрия, Андрія Гузенка з київської ЗС «Оріяни», Василя Грицана з «Океану» (Находка), рівненця Миколу Коліщука, Миколу Слупку з «Волині» та воротаря Геннадія Жилкіна з херсонської «Таврії».

— Що робитимете після повернення з Угорщини?

— До 10 березня працюватимемо вдома, а 12-го — вирушимо в Донецьк на перший матч другого кола...

ЩЕ ПІВРОКУ тому Мирон Маркевич, очоливши «Карпати», сказав, що має план роботи на три роки. Нинішнього — він зі своїми підопічними збирається серйозно посперечатися за Кубок і за місце в чільній п'ятірці чемпіонату. Хоча, як каже Маркевич, можливі корективи в процесі першості.

НЕ БЕЗ КОРИСТІ футболісти «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) провели два тижні в словацькому місті Михайловці. За словами їхнього головного тренера Віктора Нестеренка, команда багато уваги приділяла фізичній підготовці й техніко-тактичним заняттям. Прикарпатці провели й товариські матчі. Ми вже повідомляли про їхню перемогу над клубом вищої ліги «Татран» (Пряшів) — — 2:1. У переможців двічі відзначився Петро Русак. Виграли гості й у місцевих клубів другого дивізіону — 5:3 та 5:1.

— Змін у складі майже не сталося, — розповідає В. Нестеренко. — До Києва запрошено Ватаманюка. Повернувся до нас Фасахов, який грав у Тернополі. Переглядаємо велику групу місцевих вихованців.

НАДАЛІ «Прикарпаття» готуватиметься в Івано-Франківську та Підгір'ї. Неподалік тренуватимуться ризька «Пардаугава» і тюменський «Геолог» на чолі з Едуардом Малафеєвим. З цими колективами й планують зіграти галицькі футболісти. А головне їхнє завдання — поборотися за місце у вищому класі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ,
спеціальний кореспондент «Голосу України».
Ужгород — Київ.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

РЕДКОЛЕГІЯ: Анатолій ГОРЛОВ, перший заступник головного редактора; Олександр БІЛИК, заступник головного редактора; Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, оглядач, завідуючий відділом культури; Борис СИДОРЕНКО, заступник головного редактора; Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, редактор відділу кореспондентської мережі; Віталій СУДДЯ, відповідальний секретар.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955.
Загальний тираж 814907

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311039.